

Přehled tematického okruhu

(Průmyslové) vzory Společenství

(Průmyslový) vzor je právo duševního vlastnictví chránící vzhled výrobku.

Nařízení č. 6/2002¹ poskytlo Evropské unii vlastní systém ochrany vytvořením (průmyslového) vzoru Společenství.

(Průmyslový) vzor Společenství má jednotnou povahu a má stejné účinky v celé Evropské unii. Poskytuje svému majiteli na území Unie výlučné právo jej užívat a zabránit třetí osobě užívat (průmyslový) vzor bez jeho souhlasu. Doba ochrany činí 5 let a může být prodloužena až do celkové doby 25 let.

Zápis (průmyslových) vzorů Společenství provádí Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), který je rovněž příslušný k projednávání návrhů na prohlášení neplatnosti zapsaných (průmyslových) vzorů Společenství. Proti rozhodnutím EUIPO lze podat odvolání k odvolacím senátům EUIPO. Tribunál Evropské unie projednává žaloby na neplatnost rozhodnutí uvedených odvolacích senátů. Proti rozhodnutím Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, přičemž přezkum tohoto kasačního opravného prostředku podléhá řízení o uznání přijatelnosti. Kromě toho se lze neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství domáhat na vnitrostátní úrovni u soudu pro (průmyslové) vzory Společenství na základě protinávrhu v řízení o porušení práv.

Kromě toho nařízení č. 6/2002 stanoví rovněž ochranu nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství. Tyto (průmyslové) vzory jsou chráněny po dobu 3 let od jejich zpřístupnění v Evropské unii.

Tento tematický list poskytuje přehled judikatury v oblasti (průmyslových) vzorů Společenství.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1).

OBSAH²

I. Požadavky na ochranu a důvody neplatnosti	3
1. Definice (průmyslového) vzoru	3
a) Požadavek na vyobrazení (průmyslového) vzoru.....	3
b) Podmínka viditelnosti	4
c) Pojem „výrobek“ a rozsah popisu	5
2. Novost.....	6
3. Individuální povaha	7
a) Kritéria pro posouzení.....	7
b) Průmyslové odvětví dotčeného výrobku	9
c) Informovaný uživatel	11
d) Míra volnosti původce vzoru	13
e) Celkový dojem.....	16
4. Zpřístupnění veřejnosti	17
a) Kritéria pro posouzení.....	17
b) Domněnka zpřístupnění veřejnosti.....	19
c) Důkaz o zpřístupnění veřejnosti.....	20
d) Odkladná lhůta.....	23
5. Průmyslový vzor, který je součástí složeného výrobku	23
a) Požadavky na ochranu	23
b) Oprava složeného výrobku.....	26
6. (Průmyslové) vzory podmíněné jejich technickou funkcí a vzory vzájemného propojení	27
7. Střet se starším průmyslovým vzorem	30
8. Užití rozlišovacího označení v pozdějším (průmyslovém) vzoru	32
9. Neoprávněné užití díla chráněného autorským právem	33
II. Práva vyplývající z (průmyslových) vzorů	35
1. Vlastnictví práva k průmyslovému vzoru	35
2. Účinky práva k (průmyslovému) vzoru	36
III. Řízení a soudní spory	39
1. Přihláška a zápisné řízení – Referenční datum průzkumu.....	39
2. Návrh a řízení o prohlášení neplatnosti.....	39
a) Přípustnost návrhu na prohlášení neplatnosti	39
b) Předmět návrhu na prohlášení neplatnosti.....	40
c) Rozsah přezkumu návrhu na prohlášení neplatnosti	41
d) Důkazy, které nebyly předloženy včas.....	42
e) Zachování (průmyslového) vzoru ve změněné formě	43
3. Žaloby podané unijnímu soudu – Rozsah soudního přezkumu	44

² Tento obsah se v podstatné části řídí strukturou rubriky (Průmyslové) vzory Společenství v Přehledu judikatury.

I. Požadavky na ochranu a důvody neplatnosti

1. Definice (průmyslového) vzoru

a) Požadavek na vyobrazení (průmyslového) vzoru

- [Rozsudek ze dne 5. července 2018, Mast-Jägermeister v. EUIPO \(C-217/17 P, EU:C:2018:534\)](#)³

Společnost Mast-Jägermeister SE podala přihlášky dvou (průmyslových) vzorů Společenství. Ochrana byla požadována pro „poháry“, ale na předložených vyobrazeních byl znázorněn pohár a láhev.

EUIPO měl za to, že těmto přihláškám nelze přiznat žádný den podání, neboť vyobrazení těchto (průmyslových) vzorů neumožňují určit, zda se ochrana požaduje pro pohár, pro láhev nebo pro kombinaci poháru a láhve. Tribunál žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl.

Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a rozhodl, že vyobrazení (průmyslového) vzoru obsažené v přihlášce k zápisu musí umožnit zřetelnou identifikaci předmětu, jehož ochrana je požadována.

Tento závěr vyplývá nejprve z analýzy znění čl. 36 odst. 1 písm. c) nařízení č. 6/2002, který stanoví, že přihláška (průmyslového) vzoru musí obsahovat „vyobrazení (průmyslového) vzoru, které lze reprodukovat“. V pojmu vyobrazení je obsažena myšlenka, že (průmyslový) vzor musí být jasně rozpoznatelný. Nadto čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002 sice nedoplňuje do čl. 36 odst. 1 písm. c) nařízení č. 6/2002 žádné hmotněprávní požadavky, avšak zejména upřesňuje, že vyobrazení musí být takové kvality, aby umožňovalo zřetelné rozlišení všech detailů předmětu, jehož ochrana je požadována.

Dále je tento gramatický výklad potvrzen teleologickým výkladem čl. 36 odst. 1 písm. c) nařízení č. 6/2002, jež má přispívat k řádnému fungování systému zápisů (průmyslových) vzorů. Cílem požadavku grafického vyobrazení je tedy zejména vymezit (průmyslový) vzor jako takový za účelem určení přesného předmětu ochrany plynoucí pro jeho majitele ze zapsaného (průmyslového) vzoru.

V tomto ohledu Soudní dvůr uvedl, že účelem zápisu (průmyslového) vzoru do veřejného rejstříku je zpřístupnit daný vzor příslušným orgánům a veřejnosti, zvláště hospodářským subjektům. Na jedné straně musí příslušné orgány jasně a přesně znát povahu prvků tvořících (průmyslový) vzor, aby byly schopny plnit povinnosti související s předběžným posouzením přihlášek k zápisu a se zveřejněním a vedením patřičného a přesného rejstříku (průmyslových) vzorů. Na druhé straně musí mít hospodářské subjekty možnost jasně a přesně zjistit, jaké zápisy provedli nebo jaké přihlášky k zápisu podali jejich skuteční nebo možní soutěžitelé, a získat tak příslušné informace ohledně práv třetích osob. Takový požadavek má zaručit právní jistotu třetím osobám.

Skutečnost, že den podání umožňuje získat právo přednosti, kromě toho sama o sobě odůvodňuje požadavek, aby vyobrazení neobsahovala nepřesnosti ohledně (průmyslového) vzoru, jehož zápis je požadován. Nejasná přihláška k zápisu by totiž vyvolala riziko, že by

³ Viz rovněž rozsudek ze dne 9. února 2017, [Mast-Jägermeister v. EUIPO \(Poháry\)](#) (T-16/16, EU:T:2017:68).

(průmyslový) vzor, jehož předmět ochrany není jasně určen, získal nadměrnou ochranu plynoucí z práva přednosti.

Pokud jde konečně o kontextuální analýzu, Soudní dvůr poznamenal, že čl. 12 odst. 2 nařízení č. 2245/2002 stanoví, že oprava přihlášky k zápisu nemůže změnit vyobrazení dotčeného (průmyslového) vzoru. To přitom vede nutně k tomu, že než může být přihlášce k zápisu přiznán den podání, musí tato přihláška obsahovat takové vyobrazení, které umožňuje určit předmět, pro který je ochrana požadována.

Vyobrazení (průmyslového) vzoru, jehož zápis je požadován, tudíž musí umožnit jasně určení tohoto (průmyslového) vzoru. Z článku 46 odst. 2 nařízení č. 6/2002 přitom vyplývá, že se přihláška, jež obsahuje nedostatky týkající se náležitostí podle čl. 36 odst. 1 tohoto nařízení, které nebyly odstraněny v předepsané lhůtě, nepovažuje za přihlášku (průmyslového) vzoru Společenství, a tudíž jí není přiznán žádný den podání.

b) Podmínka viditelnosti

- [Rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles \(C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁴

Společnost Easy Sanitary Solutions BV byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství znázorňujícího sprchový odtokový žlab. Společnost I-Drain, jejímž nástupcem se stala společnost Group Nivelles NV, podala u EUIPO návrh na prohlášení zpochybněného (průmyslového) vzoru za neplatný, založený zejména na absenci novosti. Odvolací senát EUIPO měl za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor má novou povahu. Toto rozhodnutí bylo Tribunálem zrušeno.

Soudní dvůr zamítl kasační opravné prostředky podané společností Easy Sanitary Solutions a EUIPO. Soudní dvůr rozhodl, že skutečnost, že znak (průmyslového) vzoru je viditelný, je podstatnou podmínkou této ochrany.

Soudní dvůr zdůraznil, že pokud osoba navrhuje prohlášení neplatnosti uplatňuje důvod neplatnosti upravený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, je na ní, aby předložila důkazy, které mohou prokázat, že zpochybněný (průmyslový) vzor nesplňuje podmínky stanovené v člancích 4 až 9 tohoto nařízení.

Navíc je třeba posouzení novosti (průmyslového) vzoru provést s ohledem na jeden nebo několik přesných, individualizovaných, určitých a identifikovaných (průmyslových) vzorů v rámci všech (průmyslových) vzorů dříve zpřístupněných veřejnosti.

V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 je (průmyslový) vzor definován jako „vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu a/nebo materiálu výrobku jako takového a/nebo jeho dekoru“. Z toho vyplývá, že v rámci systému upraveného uvedeným nařízením je vzhled určujícím prvkem (průmyslového) vzoru.

⁴ Viz rovněž rubriky „I. 2. Novost“ a „I. 4. a. Zpřístupnění – Kritéria pro posouzení“, jakož i rozsudek ze dne 13. května 2015, [Group Nivelles v. OHIM – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žlab\) \(T-15/13, EU:T:2015:281\)](#).

Skutečnost, že znak (průmyslového) vzoru je viditelný, je tudíž podstatnou podmínkou této ochrany. V bodě 12 odůvodnění nařízení č. 6/2002 se uvádí, že ochrana (průmyslového) vzoru by se neměla vztahovat na ty součásti, které nejsou viditelné během obvyklého používání výrobku ani na ty znaky součásti, které nejsou při montáži této součásti viditelné, a tyto znaky by tudíž neměly být brány v úvahu při posuzování, zda ostatní znaky (průmyslového) vzoru požadavky na ochranu splňují.

Z výše uvedených úvah vyplývá, že pro posouzení novosti a individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru je důležité, aby oddělení Úřadu měla k dispozici obrázky staršího (průmyslového) vzoru, který musí umožnit rozeznat vzhled výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn, a přesně a jasně určit starší (průmyslový) vzor.

Osoba, která podala návrh na prohlášení neplatnosti, musí Úřadu poskytnout přesné a úplné označení a vyobrazení (průmyslového) vzoru, o kterém je tvrzeno, že má přednost, aby prokázala, že zpochybněný (průmyslový) vzor nemůže být platně zapsán.

c) Pojem „výrobek“ a rozsah popisu

- [Rozsudek ze dne 13. června 2017, Ball Beverage Packaging Europe v. EUIPO – Crown Hellas Can \(Plechovky\) \(T-9/15, EU:T:2017:386\)](#)

Společnost Ball Beverage Packaging Europe Ltd byla majitelkou (průmyslového) vzoru zapsaného u EUIPO, představujícího plechovky, na základě nařízení č. 6/2002. Zrušovací oddělení návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru podaný společností Crown Hellas Can SA zamítlo. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno odvolacím senátem, který prohlásil uvedený (průmyslový) vzor za neplatný z důvodu, že nemá individuální povahu, avšak nevyjádřil se k jeho novosti.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, poskytl užitečná upřesnění týkající se povahy řízení o zápisu (průmyslových) vzorů Společenství, pojmu „výrobek“ ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 a rozsahu popisu zpochybněného (průmyslového) vzoru obsaženého v přihlášce k zápisu podle čl. 36 odst. 3 písm. a) uvedeného nařízení.

Nejprve Tribunál uvedl, že vzhledem k tomu, že definice předmětu ochrany zpochybněného (průmyslového) vzoru byla součástí meritorního přezkumu zápisu uvedeného (průmyslového) vzoru, případné zaujetí stanoviska EUIPO k této otázce v rámci zápisného řízení nemohlo zavazovat odvolací senát s ohledem na v zásadě formální a rychlý přezkum, který EUIPO provádí v rámci tohoto zápisného řízení.

Následně Tribunál odmítl vytýkanou skutečnost, že odvolací senát měl nesprávně za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor, konkrétně zobrazení tří plechovek různé velikosti, nepředstavuje výrobek ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002. V tomto ohledu Tribunál poznamenal, že předmětem (průmyslového) vzoru může být pouze jeden předmět, jelikož uvedený článek výslovně zmiňuje vzhled „výrobku“. Kromě toho Tribunál upřesnil, že soubor předmětů může představovat „výrobek“ ve smyslu výše uvedeného ustanovení, jestliže se předměty k sobě z estetického hlediska hodí, mají mezi sebou funkční vztah a jsou obvykle uváděny na trh jako jednotný výrobek. Tribunál tedy rozhodl, že v projednávané věci je zjevné, že

tři plechovky vyobrazené na zpochybněném (průmyslovém) vzoru neplní společnou funkci v tom smyslu, že neplní funkci, kterou nemůže plnit každá z nich individuálně, jako je tomu například v případech stolního příboru nebo šachovnice a šachových figur.

Nakonec Tribunál poznamenal, že popis případně obsažený v přihlášce k zápisu nemůže ovlivnit meritorní posouzení týkající se novosti nebo individuální povahy dotčeného (průmyslového) vzoru. Podle Tribunálu tento popis nemůže ovlivnit ani otázku, jaký je předmět ochrany dotčeného (průmyslového) vzoru, která nepopíratelně souvisí s posouzeními týkajícími se novosti nebo individuální povahy.

2. Novost

- [Rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles \(C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁵

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše⁶, Soudní dvůr, u něhož byl podán kasační opravný prostředek, uvedl, že čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 neváže novost (průmyslového) vzoru na výrobky, ve kterých může být ztělesněn nebo pro které může být použit. Kromě toho se podle čl. 10 odst. 1 nařízení č. 6/2002 rozsah ochrany práva k průmyslovému vzoru Společenství vztahuje „na jakýkoliv (průmyslový) vzor“, který nezapůsobí na informovaného uživatele odlišným celkovým dojmem.

Z článku 36 odst. 6 i z čl. 19 odst. 1 nařízení č. 6/2002 kromě toho vyplývá, že zapsaný (průmyslový) vzor Společenství poskytuje svému majiteli výlučné právo užívat dotčený (průmyslový) vzor pro všechny druhy výrobků, a nikoliv pouze pro výrobek označený v přihlášce k zápisu.

(Průmyslový) vzor Společenství tudíž nelze považovat za nový, pokud byl shodný (průmyslový) vzor zpřístupněn veřejnosti, i kdyby tento starší (průmyslový) vzor měl být ztělesněn v jiném výrobku nebo měl být pro jiný výrobek použit. Skutečnost, že ochrana (průmyslového) vzoru se neomezuje pouze na ty výrobky, v nichž má být (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro které má být použit, totiž nutně znamená, že ani posouzení novosti (průmyslového) vzoru nesmí být omezeno pouze na tyto výrobky.

- [Rozsudek ze dne 6. června 2013, Kastenholtz v. OHIM – Qwatchme \(Hodinkový ciferník\) \(T-68/11, EU:T:2013:298\)](#)⁷

Společnost Qwatchme A/S byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného u OHIM [nyní EUIPO], znázorňujícího hodinkové ciferníky, na základě nařízení 6/2002. Odvolací senát, který potvrdil rozhodnutí zrušovacího oddělení, zamítl návrh na prohlášení neplatnosti podaný panem Erichem Kastenholtzem z důvodu, že (zpochybněný) průmyslový vzor je skutečně odlišný od starších (průmyslových) vzorů vzhledem k rozdílům existujícím mezi disky.

⁵ Viz rovněž rubriky „I. 1. b. Definice (průmyslového) vzoru – Podmínka viditelnosti“ a „I.4.a. Zpřístupnění – Kritéria pro posouzení“, jakož i rozsudek ze dne 13. května 2015, [Group Nivelles v. OHIM – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žlab\) \(T-15/13, EU:T:2015:281\)](#).

⁶ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 1. b. Definice (průmyslového) vzoru – Podmínka viditelnosti“, s. 4.

⁷ Kasační opravný prostředek podaný proti tomuto rozsudku byl odmítnut usnesením ze dne 17. července 2014, [Kastenholtz v. OHIM \(C-435/13 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2124\)](#).

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, rozhodl, že kolidující (průmyslové) vzory nejsou shodné, neboť se jejich znaky neliší pouze v nepodstatných podrobnostech.

Tento rozsudek se týká zejména požadavků na novost a individuální povahu, na nichž závisí ochrana (průmyslových) vzorů Společenství. Tribunál uvedl, že z čl. 5 odst. 2 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že dva (průmyslové) vzory jsou pokládány za shodné, pokud se jejich znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech, to znamená v podrobnostech, které nebudou bezprostředně vnímatelné, a nebudou tedy mezi uvedenými (průmyslovými) vzory vyvolávat odlišnosti, byť nepatrné.

A *contrario* je za účelem posouzení novosti (průmyslového) vzoru třeba posoudit existenci odlišností, které mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory nejsou nepodstatné, byť jsou tyto odlišnosti nepatrné. V tomto ohledu Tribunál uvedl, že znění článku 6 nařízení č. 6/2002 jde nad rámec znění článku 5 tohoto nařízení. Odlišnosti konstatované mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory v rámci posledně uvedeného článku tak nemusí – zejména jsou-li nepatrné – stačit k tomu, aby u informovaného uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem ve smyslu článku 6 tohoto nařízení. V tomto případě bude možné mít za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor je nový ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002, ale nebude se mít za to, že má individuální povahu ve smyslu článku 6 tohoto nařízení.

Naproti tomu jelikož podmínka stanovená v posledně uvedeném článku jde nad rámec podmínky stanovené v článku 5 nařízení č. 6/2002, odlišný celkový dojem u informovaného uživatele ve smyslu článku 6 tohoto nařízení může být založen pouze na existenci objektivních odlišností mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory. Tyto objektivní odlišnosti tedy musí být dostačující ke splnění podmínky novosti podle článku 5 nařízení č. 6/2002.

3. Individuální povaha

a) Kritéria pro posouzení

- [Rozsudek ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions \(C-345/13, EU:C:2014:2013\)](#)

Společnost Karen Millen Fashions Ltd vytvořila a dala v Irsku do prodeje pružnou halenku, jakož i černou pletenou blůzu. Společnosti Dunnes Stores a Dunnes Stores (Limerick) Ltd koupily exempláře těchto oděvů a následně nechaly vyrobit kopie těchto oděvů mimo Irsko a daly je do prodeje ve svých irských obchodech. Společnost Karen Millen Fashions, která tvrdila, že je majitelkou nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství týkajících se uvedených oděvů, podala žalobu, kterou se domáhala zejména toho, aby bylo společnosti Dunnes zakázáno užívat tyto (průmyslové) vzory, jakož i získání náhrady škody. Supreme Court (Nejvyšší soud, Irsko), jemuž byl spor předložen, položil Soudnímu dvoru předběžné otázky týkající se posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru Společenství.

Soudní dvůr rozhodl, že článek 6 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby mohl být (průmyslový) vzor považován za vzor mající individuální povahu, se celkový dojem, který tento (průmyslový) vzor vyvolá u informovaného uživatele, musí lišit od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele nikoli kombinací izolovaných znaků vycházejících z několika

starších (průmyslových) vzorů, ale jednotlivým starším (průmyslovým) vzorem nebo několika jednotlivými staršími (průmyslovými) vzory.

Uvedený článek 6 je totiž vzhledem k tomu, že odkazuje na celkový dojem, který u informovaného uživatele vyvolává jakýkoli (průmyslový) vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti, třeba vykládat v tom smyslu, že posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru je třeba provést s ohledem na jeden nebo několik přesných, individualizovaných, určitých a identifikovaných (průmyslových) vzorů v rámci všech (průmyslových) vzorů zpřístupněných veřejnosti dříve.

- [Rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. OHIM – Wenf International Advisers \(Vývrtka\) \(T-337/12, EU:T:2013:601\)](#)

Společnost El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL, byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství znázorňujícího vývrtku. Společnost Wenf International Advisers Ltd podala návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru zejména z důvodu, že nemá individuální povahu. OHIM [nyní EUIPO] návrhu na prohlášení neplatnosti vyhověl.

Tribunál žalobu zamítl a uvedl, že individuální povaha (průmyslového) vzoru se podle článku 6 nařízení č. 6/2002 posuzuje tak, že se srovnají celkové dojmy, kterými kolidující (průmyslové) vzory působí na informovaného uživatele, s přihlédnutím k míře volnosti původce. Proto kritérium týkající se nepříjemností nebo různých potíží při užívání staršího (průmyslového) vzoru, které údajně vyřešil zpochybněný (průmyslový) vzor, nepatří ke kritériím, které lze zohlednit pro účely posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru. Jak ostatně vyplývá z článků 1 a 3 nařízení č. 6/2002, právo (průmyslových) vzorů směřuje k ochraně vzhledu výrobku, a nikoli pojetí způsobů jeho používání nebo fungování.

- [Rozsudek ze dne 16. června 2021, Davide Groppi v. EUIPO – Viabizzuno \(Stolní lampa\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)^{8 9}

Dne 16. července 2014 podala společnost Davide Groppi Srl u EUIPO přihlášku (průmyslového) vzoru Společenství představujícího stolní lampu. V návaznosti na zápis (průmyslového) vzoru podala společnost Viabizzuno Srl návrh na prohlášení neplatnosti, na jehož podporu uplatnila čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002¹⁰ ve spojení s článkem 6 téhož nařízení¹¹, ve vztahu ke staršímu (průmyslovému) vzoru ze dne 22. září 2011. Tento starší (průmyslový) vzor byl dne 30. října 2018 zrušen.

Dne 22. listopadu 2018 zrušovací oddělení prohlásilo (průmyslový) vzor společnosti Davide Groppi neplatným z důvodu, že nemá individuální povahu ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002.

⁸ Kasační opravný prostředek proti tomuto rozsudku nebyl uznán přijatelným (usnesení ze dne 26. listopadu 2021, [David Groppi v. EUIPO](#), C-490/21 P, nezveřejněné, EU:C:2021:968).

⁹ Viz rovněž rubrika „I.3. b. Individuální povaha – Průmyslové odvětví dotčeného výrobku“.

¹⁰ Článek 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, v platném znění, stanoví, že (průmyslový) vzor Společenství lze prohlásit neplatným pouze tehdy, když nesplňuje podmínky článků 4 až 9.

¹¹ Článek 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002, nadepsaný „Individuální povaha“, stanoví, že (průmyslový) vzor Společenství má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti. Článek 6 odst. 2 mimoto stanoví, že při posuzování individuální povahy se bere v úvahu míra volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru.

Odvolací senát toto rozhodnutí potvrdil a měl za to, že okolnost, že starší (průmyslový) vzor byl zrušen, je irelevantní, jelikož relevantní byla pouze otázka, zda byl zpřístupněn.

Tribunál, jemuž byla předložena žaloba na neplatnost, žalobu společnosti Davide Groppi zamítl. Poprvé Tribunál zdůraznil neexistenci důsledků zrušení staršího (průmyslového) vzoru, který byl uplatněn na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru na základě čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, v průběhu správního řízení. Kromě toho upřesnil meze úlohy, kterou hraje povaha výrobků, v nichž jsou (průmyslové) vzory ztělesněny, při přezkumu důvodu neplatnosti založeného na témže ustanovení.

Tribunál zdůraznil, že okolnost, že starší (průmyslový) vzor byl zrušen, je irelevantní, jelikož byl zpřístupněn. Cílem čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 je totiž zabránit zápisu (průmyslových) vzorů, které nesplňují podmínky odůvodňující jejich ochranu, a zejména podmínku týkající se jejich „individuální povahy“ ve smyslu článku 6 tohoto nařízení, a nikoli chránit starší (průmyslový) vzor. Tribunál připomněl, že důvody neplatnosti obsažené v uvedeném článku nejsou zasazeny do logiky ochrany staršího práva poskytované pouze majiteli tohoto práva, jehož neplatnost by vedla k tomu, že by se řízení o prohlášení neplatnosti proti (průmyslovému) vzoru Společenství stalo bezpředmětným, ale v zásadě je může uplatňovat jakákoli osoba. Pokud jde konkrétně o posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru na základě čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 a článku 6 tohoto nařízení, Tribunál zdůraznil, že z bodu 14 odůvodnění téhož nařízení vyplývá, že toto posouzení by mělo spočívat v určení, zda celkový dojem, který na informovaného uživatele pohled na nový (průmyslový) vzor učiní, jej výrazně odliší od dojmu, který na něj učiní portfolio stávajících (průmyslových) vzorů. Upřesnil, že jedinou funkcí staršího (průmyslového) vzoru je ukazovat předchozí stav, který odpovídá portfolio stávajících (průmyslových) vzorů týkajících se dotčeného výrobku, které byly zpřístupněny ke dni podání přihlášky dotčeného (průmyslového) vzoru. Měl za to, že důležitá je tudíž okolnost, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn veřejnosti, a nikoli rozsah ochrany přiznané uvedenému (průmyslovému) vzoru, který by vyplýval z platnosti jeho zápisu.

b) Průmyslové odvětví dotčeného výrobku

- [Rozsudek ze dne 22. června 2010, Shenzhen Taiden v. OHIM – Bosch Security Systems \(Komunikační zařízení\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹²

Společnost Shenzhen Taiden Industrial Co Ltd byla majitelkou průmyslového vzoru Společenství zapsaného u OHIM [nyní EUIPO], představujícího komunikační zařízení, na základě nařízení č. 6/2002. Zrušovací oddělení zamítlo návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru podaný společností Bosch Security Systems BV. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno odvolacím senátem, který měl za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor nemá individuální povahu z důvodu, že rozdíly mezi uvedeným (průmyslovým) vzorem a starším mezinárodním (průmyslovým) vzorem nejsou dostatečně rozeznatelné k tomu, aby u informovaného uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem.

¹² Viz rovněž rubrika „1.3. c. Individuální povaha – Informovaný uživatel“.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, upřesnil, že jak vyplývá z bodu 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002, při posouzení, zda má (průmyslový) vzor individuální povahu, je třeba přihlížet k povaze výrobku, pro který je (průmyslový) vzor použit nebo v němž je ztělesněn, a zvláště k průmyslovému odvětví, do něhož spadá.

- [Rozsudek ze dne 16. června 2021, Davide Groppi v. EUIPO – Viabizzuno \(Stolní lampa\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)¹³

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše¹⁴, Tribunál poté, co konstatoval, že zápis zpochybněného (průmyslového) vzoru obecně odkazuje na svítidla, připomněl, že i když je určení odvětví výrobků relevantní úvahou v rámci určení informovaného uživatele a úrovně jeho pozornosti, míry volnosti původce (průmyslového) vzoru při jeho vývoji, jakož i případně při srovnání celkových dojmů, které vyvolaly u uvedeného informovaného uživatele, nemůže však znamenat, že výrobky, na které se vztahují dotčené (průmyslové) vzory, jsou podobné nebo spadají do téhož odvětví. V tomto ohledu Tribunál uvedl, že čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 neobsahuje žádnou podmínku podobnosti výrobků, a pokud by ochrana (průmyslového) vzoru závisela na povaze výrobku, vedlo by to k jejímu omezení pouze na (průmyslové) vzory náležející do určitého odvětví.

- [Rozsudek ze dne 10. listopadu 2021, Eternit v. EUIPO – Eternit Österreich \(Stavební panel\) \(T-193/20, EU:T:2021:782\)](#)

V návaznosti na přihlášku podanou u EUIPO získala společnost Eternit (Belgie) zápis (průmyslového) vzoru Společenství znázorňujícího stavební panel. Společnost Eternit Österreich GmbH podala návrh na prohlášení neplatnosti posledně uvedeného (průmyslového) vzoru zejména z důvodu, že nemá individuální povahu¹⁵ ve vztahu ke staršímu (průmyslovému) vzoru znázorňujícímu panel pro protihlukovou stěnu. EUIPO prohlásil zpochybněný (průmyslový) vzor za neplatný, když měl za to, že nemá individuální povahu, neboť pro informovaného uživatele je celkově podobný staršímu (průmyslovému) vzoru.

Tribunál zamítl žalobu podanou společností Eternit proti rozhodnutí EUIPO. Tribunál v této věci jednak objasnil, ve vztahu k jakému z kolidujících (průmyslových) vzorů je třeba vymezit daný obor, informovaného uživatele a míru volnosti původce vzoru. Dále upřesnil, zda jsou výrobky skutečně uváděné na trh, ve kterých jsou kolidující (průmyslové) vzory ztělesněny nebo pro které jsou použity, relevantní při posuzování individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru.

Zprvce Tribunál připomněl, že posouzení individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru vychází v podstatě ze čtyřfázového přezkumu. V tomto ohledu upřesnil, že první tři fáze analýzy, a sice určení daného oboru, informovaného uživatele a míry volnosti původce vzoru, musí být provedeny pouze ve vztahu ke zpochybněnému (průmyslovému) vzoru. Vzhledem

¹³ Viz rovněž rubrika „I.3. a. Individuální povaha – Kritéria pro posouzení“.

¹⁴ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 3. a. Individuální povaha – Kritéria pro posouzení“, s. 9.

¹⁵ Ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 tohoto nařízení může být (průmyslový) vzor Společenství prohlášen za neplatný, pokud nemá individuální povahu, takže celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, se neliší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který již byl zpřístupněn veřejnosti.

k tomu, že starší (průmyslový) vzor může spadat do zcela jiného oboru, který se vyznačuje odlišným informovaným uživatelem a odlišnou volností původce vzoru, není relevantní pro účely těchto prvních tří fází analýzy. Naproti tomu čtvrtá fáze, spočívající ve srovnání celkových dojmů vyvolaných kolidujícími (průmyslovými) vzory, předpokládá zohlednění jak zpochybněného (průmyslového) vzoru, tak staršího (průmyslového) vzoru.

Zadruhé Tribunál uvedl, že v rámci posouzení individuální povahy mohou být za určitých podmínek zohledněny výrobky skutečně uváděné na trh, ve kterých jsou kolidující (průmyslové) vzory ztělesněny nebo pro které jsou použity. Upřesnil, že výrobky skutečně uváděné na trh nebo způsob jejich použití jsou relevantní, jestliže grafické nebo fotografické vyobrazení dotčeného (průmyslového) vzoru samo o sobě neumožňuje určit, které aspekty tohoto (průmyslového) vzoru jsou viditelné, nebo způsob, jakým bude (průmyslový) vzor vzhledově vnímán. Výrobky skutečně uváděné na trh mohou být totiž zohledněny pouze pro ilustrativní účely za účelem určení vzhledových aspektů (průmyslových) vzorů. Nelze tudíž zohlednit výrobek skutečně uváděný na trh, pokud se (průmyslový) vzor, který je pro něj použit nebo je v daném výrobku ztělesněn, liší od zapsaného (průmyslového) vzoru, nebo pokud jsou z něj viditelné znaky, které jasně nevyplynou z grafického ztvárnění tohoto (průmyslového) vzoru.

c) Informovaný uživatel

- [Rozsudek ze dne 20. října 2011, PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#)¹⁶

Společnost PepsiCo Inc. byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství představujícího kulatý reklamní nosič. Společnost Grupo Promer Mon Graphic SA podala u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru, založený zejména na existenci staršího (průmyslového) vzoru. Odvolací senát EUIPO měl za to, že dotčené (průmyslové) vzory vyvolávají u informovaného uživatele odlišný celkový dojem, a že zpochybněný (průmyslový) vzor tedy není ve střetu s uplatněným starším právem. Tribunál, u něhož byla podána žaloba, toto rozhodnutí zrušil a měl za to, že odlišnosti konstatované odvolacím senátem jsou nedostatečné k tomu, aby zpochybněný (průmyslový) vzor na informovaného uživatele působil celkovým dojmem, který je odlišný od celkového dojmu, kterým působí starší (průmyslový) vzor.

Soudní dvůr, u něhož byl podán kasační opravný prostředek, který zamítl, upřesnil pojem informovaný uživatel.

Samotná povaha informovaného uživatele znamená, že je-li to možné, provede přímé srovnání dotčených (průmyslových) vzorů. Nelze však vyloučit, že takové srovnání je neproveditelné nebo v dotyčném odvětví neobvyklé, zejména z důvodu specifických okolností nebo vlastností předmětů, které (průmyslové) vzory představují. V případě neexistence přesného údaje v tomto ohledu v rámci nařízení č. 6/2002 nelze mít za to, že úmyslem unijního normotvůrce bylo posouzení případných (průmyslových) vzorů omezit na přímé srovnání.

Pokud jde o úroveň pozornosti informovaného uživatele, není jím průměrný spotřebitel běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný, který vnímá obvykle (průmyslový) vzor jako celek

¹⁶ Viz rovněž rozsudek ze dne 18. března 2010, [Grupo Promer Mon Graphic v. OHMI – PepsiCo \(Ztvárnění kulatého reklamního nosiče\)](#) (T-9/07, EU:T:2010:96), prezentovaný v rubrice „I.7. Střet se starším průmyslovým vzorem“.

a nezabývá se jeho jednotlivými detaily, ani odborník nebo osoba specializovaná v dané oblasti, která je schopná podrobně pozorovat minimální rozdíly, které mohou existovat mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory. Přívlastek „informovaný“ tak naznačuje, že uživatel, ačkoli není návrhářem či technickým odborníkem, zná různé (průmyslové) vzory existující v dotyčném odvětví, má určitý stupeň znalostí prvků, které tyto (průmyslové) vzory obvykle obsahují, a z důvodu zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti.

- [Rozsudek ze dne 22. června 2010, Shenzhen Taiden v. OHIM – Bosch Security Systems \(Komunikační zařízení\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹⁷

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše¹⁸, Tribunál upřesnil pojem informovaný uživatel, přičemž zdůraznil, že postavení „uživatele“ znamená, že dotyčná osoba výrobek, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn, užívá v souladu s účelem, ke kterému je tento výrobek určen, a že přívlastek „informovaný“ naznačuje, že uživatel, aniž je návrhářem či technickým odborníkem, zná různé (průmyslové) vzory existující v dotyčném odvětví, má určitý stupeň znalostí, pokud jde o prvky, které tyto (průmyslové) vzory obvykle obsahují a z důvodu zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti. Tato okolnost však neznámá, že je informovaný uživatel nad rámec zkušeností, které získal v důsledku užívání dotyčného výrobku, schopen odlišit aspekty vzhledu výrobku, které jsou dány technickou funkcí výrobku, od arbitrárních aspektů vzhledu.

- [Rozsudek ze dne 14. června 2011, Sphere Time v. OHIM – Punch \(Hodinky připevněné k řemínku\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)¹⁹

Společnost Sphere Time byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného u OHIM [nyní EUIPO], představujícího hodinky připevněné k řemínku, na základě nařízení č. 6/2002. Zrušovací oddělení, které vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti podanému společností Punch SAS, prohlásilo zpochybněný (průmyslový) vzor za neplatný z důvodu, že tento (průmyslový) vzor postrádá individuální povahu, protože působí stejným celkovým dojmem jako starší (průmyslové) vzory.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu potvrzujícímu rozhodnutí zrušovacího oddělení podána žaloba, kterou zamítl, zdůraznil, že pokud jde o reklamní zboží, pojem informovaný uživatel zahrnuje jednak profesionála, který jej nakupuje za účelem jeho distribuce konečným uživatelům, a jednak konečné uživatele samotné. Vyvodil z toho závěr, že skutečnost, že jedna ze dvou těchto skupin informovaných uživatelů dotčené (průmyslové) vzory vnímá tak, že vyvolávají tentýž celkový dojem, je dostačující ke konstatování, že zpochybněný (průmyslový) vzor postrádá individuální povahu.

¹⁷ Viz rovněž rubrika „I.3. b. Individuální povaha – Průmyslové odvětví dotčeného výrobku“.

¹⁸ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 3. b. Individuální povaha – Průmyslové odvětví dotčeného výrobku“, s. 10.

¹⁹ Viz rovněž rubriky „I. 3. e. Individuální povaha – Celkový dojem“ a „I. 4. d. Zpřístupnění – Odkladná lhůta“.

- [Rozsudek ze dne 13. června 2019, Visi/one v. EUIPO – EasyFix \(Visačka pro vložení informací o vozidlech\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁰

Společnost Visi/one GmbH byla majitelkou (průmyslových) vzorů Společenství zapsaných u EUIPO, znázorňujících visačky pro vložení informací o vozidlech, štítků pro vozidla, na základě nařízení č. 6/2002. Zrušovací oddělení EUIPO, které vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti podanému společností EasyFix GmbH, prohlásilo zpochybněný (průmyslový) vzor za neplatný z důvodu nedostatku individuální povahy.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu potvrzujícímu rozhodnutí zrušovacího oddělení podána žaloba, kterou zamítl, měl za to, že rozdíly mezi zpochybněným (průmyslovým) vzorem a starším (průmyslovým) vzorem nejsou dostatečně výrazné na to, aby samy o sobě vyvolaly u informovaného uživatele odlišný celkový dojem.

Pokud jde o stupeň znalostí a úroveň pozornosti informovaného uživatele, Tribunál měl za to, že z judikatury především vyplývá, že i když má tato referenční osoba určitý stupeň znalostí různých (průmyslových) vzorů existujících v dotýcném odvětví a vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti a zvláštní ostražitost, není ani odborníkem nebo osobou specializovanou [na patentové právo], jež jsou schopni podrobně pozorovat minimální rozdíly, které mohou existovat mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory.

d) Míra volnosti původce vzoru

- [Rozsudek ze dne 13. listopadu 2012, Antrax It v. OHIM – THC \(Radiátory na topení\) \(T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592\)](#)

Společnost Antrax It Srl byla majitelkou osmi (průmyslových) vzorů Společenství zapsaných u OHIM [nyní EUIPO], z nichž dva byly zpochybněny v projednávané věci, představujících radiátory na topení, na základě nařízení č. 6/2002. Zrušovací oddělení, které vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti podanému společností The Heating Company, prohlásilo zpochybněné (průmyslové) vzory za neplatné z důvodu nedostatku novosti. Odvolací senát, který rozhodnutí zrušovacího oddělení zrušil vzhledem k tomu, že v něm nebylo uvedeno přiměřené odůvodnění, následně prohlásil zpochybněné (průmyslové) vzory za neplatné z důvodu nedostatku individuální povahy.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutím odvolacího senátu podána žaloba, kterou ve zbývajících částech zamítl, tato rozhodnutí zrušil v rozsahu, v němž zpochybněné (průmyslové) vzory prohlásila za neplatné.

Tato věc poskytla Tribunálu příležitost objasnit kritéria pro určení míry volnosti původce (průmyslového) vzoru v rámci posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru. Tribunál uvedl, že takovouto míru volnosti vymezují zejména omezení související s vlastnostmi danými technickou funkcí výrobku nebo jeho prvku, nebo také právní předpisy použitelné na výrobek, pro který se (průmyslový) vzor použije. Tato omezení vedou k normalizaci určitých vlastností, které se tím stanou společnými pro (průmyslové) vzory, které mají být použity pro dotčený

²⁰ Viz rovněž rubrika „I. 4. a. Zpřístupnění – Kritéria pro posouzení“.

výrobek. Čím je tudíž volnost původce při vývoji (průmyslového) vzoru větší, tím méně postačují drobné rozdíly mezi srovnávanými (průmyslovými) vzory k tomu, aby u informovaného uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem. Naproti tomu, čím je volnost původce při vývoji (průmyslového) vzoru omezenější, tím více drobné rozdíly mezi srovnávanými (průmyslovými) vzory postačují k tomu, aby u informovaného uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem. Vysoká míra volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru tedy posiluje závěr, že srovnávané (průmyslové) vzory, které nevykazují podstatné rozdíly, u informovaného uživatele vyvolávají tentýž celkový dojem. Případná saturace v daném oboru vyplývající z existence jiných (průmyslových) vzorů, které vykazují tytéž celkové vlastnosti jako předmětné (průmyslové) vzory, je v této souvislosti relevantní v rozsahu, v němž může způsobit, že informovaný uživatel bude citlivější k rozdílům ve vnitřních proporcích mezi těmito různými (průmyslovými) vzory.

- [Rozsudek ze dne 10. září 2015, H&M Hennes & Mauritz v. OHIM – Yves Saint Laurent \(Kabelky\) \(T-525/13, EU:T:2015:617\)](#)

Společnost Yves Saint Laurent SAS byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného u OHIM [nyní EUIPO], znázorňujícího kabelky, na základě nařízení č. 6/2002. Odvolací senát, který potvrdil rozhodnutí zrušovacího oddělení, zamítl návrh na prohlášení neplatnosti podaný společností H&M Hennes & Mauritz BV & Co KG, založený na starším (průmyslovém) vzoru s odůvodněním, že míra volnosti původce je velká, ale nestírá z pohledu informované uživatelské výrazné rozdíly mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, upřesnil pojem míra volnosti původce vzoru.

V tomto rozsudku Tribunál připomněl, že míra volnosti původce (průmyslového) vzoru je omezena zejména na základě omezení souvisejících s vlastnostmi danými technickou funkcí výrobku nebo jeho prvku, nebo také právními předpisy použitelnými na tento výrobek. Tato omezení vedou k ustálení některých vlastností, které se staly společnými pro několik (průmyslových) vzorů používaných pro daný výrobek. Čím je tudíž volnost původce při vývoji (průmyslového) vzoru větší, tím méně drobné rozdíly mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory postačují k tomu, aby u informovaného uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem. Naopak, čím je volnost uvedeného původce omezenější, tím více tyto rozdíly postačují k tomu, aby u takového uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem. Tribunál měl tudíž za to, že vysoká míra volnosti původce při vývoji (průmyslového) vzoru posiluje závěr, že (průmyslové) vzory, které nevykazují podstatné rozdíly, vyvolávají u informovaného uživatele tentýž celkový dojem.

Tribunál kromě toho upřesnil, že článek 6 nařízení č. 6/2002, týkající se posouzení individuální povahy, v odstavci 1 stanoví kritérium celkového dojmu vyvolaného kolidujícími (průmyslovými) vzory a v odstavci 2 uvádí, že se za tímto účelem bere v úvahu míra volnosti původce vzoru. Z těchto ustanovení vyplývá, že posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru Společenství je v podstatě výsledkem čtyřfázového přezkumu. Tento přezkum spočívá zaprvé v určení odvětví výrobků, ve kterých má být (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro které má být použit, zadruhé v určení informovaného uživatele uvedených výrobků v závislosti na jejich určení a s odkazem na tohoto informovaného uživatele v určení úrovně dřívějších poznatků, jakož i stupně pozornosti při srovnání, pokud možno přímém, (průmyslových) vzorů, zatřetí míry volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru a začtvrté výsledku srovnání dotčených

(průmyslových) vzorů, s přihlédnutím k danému odvětví, míře volnosti původce a celkovému dojmu vyvolanému u informovaného uživatele zpochybněným (průmyslovým) vzorem a jakýmkoli starším (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti. Ačkoli faktor týkající se míry volnosti původce může „posílit“ (nebo naopak relativizovat) závěr ohledně celkového dojmu vyvolaného každým z dotčených (průmyslových) vzorů, posouzení uvedené míry volnosti původce naopak nepředstavuje abstraktní a předchozí fázi srovnání celkových dojmů vyvolaných dotčenými (průmyslovými) vzory.

Tribunál v projednávané věci dospěl k závěru, že odvolací senát nepochybil, když uvedl, že faktor týkající se volnosti původce nemůže sám o sobě podmiňovat posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru, ale že je naopak prvkem, který má být při tomto posouzení vzat v úvahu. Podle Tribunálu odvolací senát správně shledal, že uvedený faktor je faktorem, jenž umožňuje relativizovat posouzení individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru, spíše než samostatným faktorem.

- [Rozsudek ze dne 6. června 2019, Porsche v. EUIPO – Autec \(Motorová vozidla\) \(T-209/18, EU:T:2019:377\)](#)²¹

Tímto rozsudkem Tribunál zamítl žalobu na neplatnost rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO, kterým odvolací senát prohlásil zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující model série 991 vozidla Porsche 911 za neplatný z důvodu, že nemá individuální povahu ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002.

Tato věc se týkala zvláště právní otázky existence individuální povahy, která může odůvodnit ochranu, jestliže dotčený model spočívá pouze v „modernizaci“ již existujícího a již chráněného tvaru. V projednané věci šlo o zjištění, zda se model série 911 vozidla Porsche 911 liší od staršího modelu série 997 dostatečným způsobem tak, aby byl chráněn jako takový. Vzhledem k tomu, že nařízení č. 6/2002 stanoví maximální dobu ochrany na 25 let, by přiznání ochrany „modernizovanému“ (průmyslovému) vzoru staršího modelu mohlo na takovou dobu prodloužit ochranu původního (průmyslového) vzoru. To bylo předmětem sporu mezi společností Porsche a výrobcem hraček, který používal (průmyslový) vzor vozidla Porsche 911 pro výrobu a uvádění zmenšených modelů na trh.

Tribunál měl za to, že rozdíly mezi dvěma sériemi vozidla Porsche 911 nejsou dostatečně výrazné k tomu, aby mezi oběma modely vyvolaly u informovaného uživatele, a to uživatele vozidel obecně, a nikoli pouze uživatele sportovních vozidel, odlišný celkový dojem. Ze všech pohledů na dotčené (průmyslové) vzory vyplývá, že jsou tyto (průmyslové) vzory skutečně shodné, pokud jde o jejich základní znaky, jako jsou tvar a obrysy jejich karoserie, jak co se týče rozměrů a proporcí, tak tvaru a uspořádání oken a dveří.

Tribunál měl v tomto ohledu za to, na rozdíl od toho, co tvrdila společnost Porsche, že volnost původce vzoru ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002 nemůže být omezena očekáváními spotřebitelů, kteří v projednaném případě očekávají, že v každé z následujících sérií naleznou tvůrčí myšlenku originální matrice, neboť taková očekávání nepředstavují normativní omezení. Tato očekávání totiž nesouvisí s povahou ani s určením výrobku, v němž je (průmyslový) vzor

²¹ Kasační opravný prostředek podaný proti tomuto rozsudku nebyl uznán přijatelným (usnesení ze dne 24. října 2019, [Porsche v. EUIPO](#), C-613/19 P, EU:C:2019:905).

ztělesněn, a sice motorového vozidla, a tvůrce automobilů, nezávisle na estetických či obchodních aspektech, nemůže být nucen je respektovat k zajištění fungování výrobku, pro který se má dotčený (průmyslový) vzor použít.

e) Celkový dojem

- [Rozsudek ze dne 14. června 2011, Sphere Time v. OHIM – Punch \(Hodinky připevněné k řemínku\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)²²

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše²³, Tribunál upřesnil, že v rámci konkrétního posouzení celkového dojmu není namístě přezkoumávat samostatně a výlučně grafická vyobrazení starších (průmyslových) vzorů, ale je třeba posoudit globálně všechny předložené prvky, které umožní dostatečně přesně a jasně určit celkový dojem vyvolaný dotčeným (průmyslovým) vzorem.

Pokud jde konkrétně o (průmyslové) vzory, které byly užívány, aniž byly předmětem zápisu, nelze vyloučit, že neexistuje grafické vyobrazení ukazující všechny jejich relevantní detaily, srovnatelné s přihláškou k zápisu. Podle Tribunálu je tedy od osoby, která podala návrh na prohlášení neplatnosti, přehnané vyžadovat, aby bylo takové vyobrazení ve všech případech předloženo.

- [Rozsudek ze dne 10. listopadu 2021, Sanford v. EUIPO – Avery Zweckform \(Etikety\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)²⁴

Společnost Sanford LP byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného u EUIPO, představujícího etikety, na základě nařízení č. 6/2002. Zrušovací oddělení zamítlo návrh na prohlášení neplatnosti podaný společností Avery Zweckform GmbH. Odvolací senát, který rozhodnutí zrušovacího oddělení zrušil, však zpochybněný (průmyslový) vzor prohlásil za neplatný z důvodu, že postrádá individuální povahu, neboť na informovaného uživatele působí stejným celkovým dojmem jako starší (průmyslový) vzor, na který se odvolávala osoba, která podala návrh na prohlášení neplatnosti.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, zdůraznil v rámci srovnání celkových dojmů při posouzení individuální povahy, že ochranné známky a rozlišující označení nacházející se na (průmyslových) vzorech postrádají relevanci.

Tribunál konstatoval, že rozdíly mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory, které se omezují na velikost etikety, výšku role a počet, umístění a velikost černých orientačních bodů pro tisk, nestačí k tomu, aby u informovaného uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem.

Kromě toho uvedl, že slovní a obrazové prvky nacházející se na kolidujících (průmyslových) vzorech jsou ochrannými známkami nebo rozlišujícími označeními umístěnými na výrobku k označení jeho původu.

Tyto prvky nepředstavují znaky výrobku, které dotčeným výrobkům přiznávají vzhled, a v rámci srovnání celkových dojmů tedy postrádají relevanci. Tribunál dodal, že i kdyby tyto prvky mohly

²² Viz rovněž rubriky „I. 3. c. Individuální povaha – Informovaný uživatel“ a „I. 4. d. Zpřístupnění – Odkladná lhůta“.

²³ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 3. c. Individuální povaha – Informovaný uživatel“, s. 13.

²⁴ Viz rovněž rubrika „III. 2. d. Návrh a řízení o prohlášení neplatnosti – Důkazy, které nebyly předloženy včas“.

být považovány za relevantní, bude informovanému uživateli jasné, že slouží k označení původu výrobků, takže v celkovém dojmu jim tento uživatel nebude přikládat význam.

- [Rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Group Nivelles v. EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žlab\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec se shoduje se skutkovým a právním rámcem věci C-361/15, jak byl popsán výše²⁵, se Tribunál zabýval žalobou na neplatnost nového rozhodnutí, které EUIPO přijal v návaznosti na zrušení prvního rozhodnutí, přičemž toto zrušení nabylo právní moci²⁶. V novém rozhodnutí odvolací senát EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti zamítl z důvodu, že zpochybněný (průmyslový) vzor má individuální povahu, a je tedy *a fortiori* nový. Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí uvedeného senátu podána žaloba, kterou zamítl, měl příležitost upřesnit relevantní skutečnosti zohledněné při posouzení individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru.

Tribunál potvrdil existenci individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru. Nejprve zdůraznil, že starší (průmyslový) vzor ztělesněný ve výrobku odlišném od výrobku, na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor, v zásadě představuje starší (průmyslový) vzor relevantní pro účely posouzení individuální povahy. Dále upřesnil, že případná pochybení odvolacího senátu ohledně znaků starších (průmyslových) vzorů představujících pouze jednu část sprchového žlabu nemají vliv na legalitu rozhodnutí, neboť srovnání s kompletními (průmyslovými) vzory není stíženo vadou. Vzhledem k tomu, že starší (průmyslový) vzor musí být starším jako celek, jsou relevantní pouze (průmyslové) vzory znázorňující kompletní sprchové žlaby. Konečně s ohledem na elegantní a minimalistický vzhled zpochybněného (průmyslového) vzoru vyvolává tento (průmyslový) vzor celkový dojem, který se liší od celkového dojmu vyvolaného starším (průmyslovým) vzorem, který je dán spíše funkčními a nedekorativními znaky.

4. Zpřístupnění veřejnosti

a) Kritéria pro posouzení

- [Rozsudek ze dne 13. února 2014, H. Gautzsch Großhandel \(C-479/12, EU:C:2014:75\)](#)

Společnost Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH uváděla na trh v Německu model zahradního altánku s baldachýnem vytvořený v roce 2004. Tato společnost, která se domáhala pro svůj model ochrany poskytované nezapsaným (průmyslovým) vzorům Společenství, podala proti společnosti H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG, která od roku 2006 uváděla na trh zahradní altánek vyráběný společností usazenou v Číně, žalobu pro porušení práv. Společnost Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna tvrdila, že tento zahradní altánek představuje kopii jejího modelu, který byl uveden v katalogu, který byl distribuován významným obchodníkům v daném oboru.

Soudní dvůr, jemuž byla položena předběžná otázka, se vyjádřil k dosahu pojmu „zpřístupnění veřejnosti“, a v tomto ohledu rozhodl, že čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom

²⁵ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 1. b. Definice (průmyslového) vzoru – Podmínka viditelnosti“, s. 4.

²⁶ Viz rozsudek ze dne 13. května 2015, [Group Nivelles v. EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žlab\) \(T-15/13, EU:T:2015:281\)](#).

smyslu, že lze mít za to, že nezapsaný (průmyslový) vzor mohl během obvyklých obchodních činností vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie, pokud byla vyobrazení uvedeného (průmyslového) vzoru zaslána obchodníkům činným v daném oboru, přičemž posouzení těchto skutečností přísluší provést soudu pro (průmyslové) vzory Společenství na základě okolností věci, která mu byla předložena.

Pokud jde o první větu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002, musí být vykládána v tom smyslu, že lze mít za to, že nezapsaný (průmyslový) vzor, ačkoli byl zpřístupněn třetím osobám bez výslovné nebo mlčky předpokládané podmínky jeho utajení, nemohl vejít ve známost během obvyklých obchodních činností v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie a specializovaných v daném oboru, pokud byl zpřístupněn pouze jednomu podniku v oboru nebo byl představen pouze ve výstavních prostorách podniku mimo území Unie, přičemž posouzení těchto skutečností přísluší soudu pro (průmyslové) vzory Společenství na základě okolností věci, která mu byla předložena.

- [Rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles \(C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)²⁷

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše²⁸, Soudní dvůr, u něhož byl podán kasační opravný prostředek, rozhodl, že je třeba porovnávat jeden (průmyslový) vzor s druhým (průmyslovým) vzorem pro účely rozhodnutí o novosti a individuální povaze prvního (průmyslového) vzoru pouze v případě, kdy byl druhý (průmyslový) vzor zpřístupněn veřejnosti. Pokud je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, platí toto zpřístupnění jak pro přezkum novosti, tak individuální povahy.

„Daný obor“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 kromě toho není omezen na obor výrobu, ve kterém má být zpochybněný (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro který má být použit.

Nic tudíž neumožňuje domnívat se, že by mělo být nezbytné, aby informovaný uživatel výrobku, ve kterém je zpochybněný (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro který je použit, znal starší (průmyslový) vzor, pokud je tento starší (průmyslový) vzor ztělesněn ve výrobku z odlišného průmyslového odvětví, než je průmyslové odvětví dotčené zpochybněným (průmyslovým) vzorem, nebo pokud je tento starší (průmyslový) vzor pro takový výrobek použit.

- [Rozsudek ze dne 13. června 2019, Visi/one v. EUIPO – EasyFix \(Visačka pro vložení informací o vozidlech\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁹

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše³⁰, Tribunál upřesnil, že za účelem prokázání zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti je třeba provést dvoufázovou analýzu. Zaprvé je třeba přezkoumat, zda skutečnosti uvedené v návrhu na prohlášení neplatnosti prokazují zakládající znaky zpřístupnění (průmyslového) vzoru veřejnosti a skutečnost, že toto zpřístupnění předcházelo dni podání přihlášky zpochybněného (průmyslového) vzoru k zápisu nebo dni vzniku práva přednosti. Zadruhé je třeba přezkoumat,

²⁷ Viz rovněž rubriky „I. 1. b. Definice (průmyslového) vzoru – Podmínka viditelnosti“ a „I. 2. Novost“, jakož i rozsudek ze dne 13. května 2015, *Group Nivelles v. OHIM – Easy Sanitary Solutions (Sprchový odtokový žlab)* (T-15/13, EU:T:2015:281).

²⁸ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 1. b. Definice (průmyslového) vzoru – Podmínka viditelnosti“, s. 4.

²⁹ Viz rovněž rubrika „I. 3. c. Individuální povaha – Informovaný uživatel“.

³⁰ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 3. c. Individuální povaha – Informovaný uživatel“, s. 14.

zda by za předpokladu, že by majitel zpochybněného (průmyslového) vzoru tvrdil opak, mohly uvedené skutečnosti vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností, přičemž v opačném případě bude zpřístupnění považováno za neúčinné a nebude k němu přihlíženo.

Tribunál v projednávané věci rozhodl, že i když je politováníhodné, že administrativní útvary EUIPO zaslaly žalobkyni oba dva katalogy předložené v příloze B návrhu na prohlášení neplatnosti s nesouvislým číslováním, které neodpovídá řazení stran v originálních zněních katalogů, taková okolnost nemůže zpochybnit legalitu napadeného rozhodnutí, pokud jde o důkazy o zakládajících znacích a dřívější povaze zpřístupnění visačky pro vložení informací o vozidlech, která je vyobrazena v bodě 4 napadeného rozhodnutí ve spojení s touto přílohou B, a zejména důkazní hodnotu těchto dokumentů pro účely prokázání zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti. Žalobkyně kromě toho neprokázala, ani netvrdila, že okolnosti projednávané věci mohou důvodně bránit tomu, aby tyto skutečnosti vešly ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností. Vzhledem k neexistenci indicií o opaku, které by umožnily mít za to, že uvedené katalogy nebyly rozšířeny v uvedených specializovaných odborných kruzích, mohl odvolací senát učinit závěr, aniž se přitom dopustil pochybení, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn veřejnosti.

b) Domněnka zpřístupnění veřejnosti

- [Rozsudek ze dne 21. května 2015, *Senz Technologies v. OHIM – Impliva \(Deštníky\)* \(T-22/13 a T-23/13, EU:T:2015:310\)](#)

Společnost Senz Technologies BV byla majitelkou dvou (průmyslových) vzorů Společenství zapsaných u OHIM [nyní EUIPO], představujících deštníky, na základě nařízení 6/2002. Zrušovací oddělení, které vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti podanému společností Impliva BV, prohlásilo zpochybněné (průmyslové) vzory za neplatné z důvodu, že i přes svou novost postrádají individuální povahu ve vztahu ke staršímu patentu, který byl zpřístupněn veřejnosti.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu potvrzujícímu rozhodnutí zrušovacího oddělení podána žaloba, které vyhověl, připomněl, že se má za to, že (průmyslový) vzor byl zpřístupněn, jelikož účastnice řízení, která zpřístupnění uplatňuje, prokázala události zakládající toto zpřístupnění a že se tato domněnka použije nezávisle na místě, na němž došlo k událostem zakládajícím zpřístupnění.

Podle Tribunálu otázka, zda se osoby náležející do odborných kruhů v dotyčném odvětví mohly rozumně seznámit s událostmi konanými mimo území Unie, je otázkou skutkovou, přičemž odpověď na ni závisí na posouzení konkrétních okolností každé věci. Pro účely provedení uvedeného posouzení je třeba přezkoumat otázku, zda na základě skutkových okolností, které musí předložit účastník řízení, který zpřístupnění zpochybňuje, je nutno mít za to, že tyto kruhy neměly reálně možnost se s událostmi zakládajícími zpřístupnění seznámit, přičemž je třeba zohlednit, co lze důvodně od těchto kruhů požadovat k tomu, aby znaly předchozí stav. Tyto skutkové okolnosti se mohou týkat složení odborných kruhů, jejich kvalifikace, zvyklostí a chování, rozsahu jejich činností, jejich účasti na událostech, při nichž jsou (průmyslové) vzory představovány, vlastností dotčených (průmyslových) vzorů, jako je například jejich vzájemná

závislost na jiných výrobcích či odvětvích a vlastností výrobků, v nichž je dotčený (průmyslový) vzor ztělesněn, zejména stupně technického provedení dotyčného výrobku. V každém případě nelze mít za to, že určitý (průmyslový) vzor vešel ve známost během obvyklé obchodní činnosti, jestliže jej odborné kruhy v dotyčném odvětví mohly objevit pouze náhodou.

Tribunál kromě toho uvedl, že čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 nikterak nevyžaduje, aby byl starší (průmyslový) vzor užíván za účelem výroby nebo uvádění výrobku na trh. Skutečnost, že určitý (průmyslový) vzor nebyl nikdy ztělesněn ve výrobku, by však měla význam pouze v případě, že by bylo prokázáno, že odborné kruhy v dotyčném odvětví zpravidla nekonzultují rejstříky patentů nebo že odborné kruhy v dotyčném odvětví zpravidla nepřikládají žádný význam patentům.

c) Důkaz o zpřístupnění veřejnosti

- [Rozsudek ze dne 27. února 2018, Gramberg v. EUIPO – Mahdavi Sabet \(Pouzdro na mobilní telefon\) \(T-166/15, EU:T:2018:100\)](#)

S. M. Sabet získal zápis (průmyslového) vzoru Společenství představujícího pouzdro na mobilní telefon. C. Gramberg podal u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru z důvodu, že není nový. Za účelem prokázání zpřístupnění uvedeného (průmyslového) vzoru předložil snímky obrazovky s internetovou stránkou „amazon.de“. Odvolací senát EUIPO zamítl návrh na prohlášení neplatnosti z důvodu, že důkazy jsou nedostatečné k prokázání zpřístupnění.

Tribunál, u něhož byla podána žaloba, které vyhověl, se vyjádřil k důkazní hodnotě důkazů pocházejících ze stránky internetového obchodu, jichž se dovolával za účelem prokázání zpřístupnění (průmyslového) vzoru veřejnosti.

Zaprvé zdůraznil, že se má za to, že (průmyslový) vzor byl zpřístupněn, jakmile účastník řízení, který zpřístupnění uplatňuje, prokázal události zakládající toto zpřístupnění. K tomu, aby byla tato domněnka vyvrácena, přísluší naproti tomu účastníku řízení, který zpřístupnění zpochybňuje, aby prokázal právně dostačujícím způsobem, že okolnosti projednávané věci mohly důvodně bránit tomu, aby tyto skutečnosti vešly ve známost v odborných kruzích v dotyčném odvětví během obvyklé obchodní činnosti. Zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru nelze prokázat na základě pravděpodobnosti nebo domněnek, ale musí spočívat na konkrétních a objektivních okolnostech, které prokazují skutečné zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru na trhu.

Důkazy, které předložila osoba navrhuující prohlášení neplatnosti, musí být posuzovány vůči sobě navzájem. Ačkoli některé z těchto důkazů mohou být samy o sobě nedostatečné k prokázání zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru, nic to nemění na tom, že jsou-li spojeny nebo vykládány společně s jinými dokumenty nebo informacemi, mohou přispět k vytvoření důkazu o zpřístupnění. Kromě toho je pro posouzení důkazní hodnoty určitého dokumentu třeba ověřit hodnověrnost a pravdivost informací, jež jsou v něm obsaženy. Je třeba zohlednit zejména původ dokumentu, okolnosti jeho vyhotovení, komu je dokument určen, a klást si otázku, zda se dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako smysluplný a důvěryhodný.

Z platné unijní právní úpravy použitelné na (průmyslové) vzory Společenství vyplývá jednak, že osoba, která navrhuje prohlášení neplatnosti, si může volně vybrat důkaz, jehož předložení EUIPO považuje za účelné k podepření svého návrhu na prohlášení neplatnosti, a jednak, že

Úřad je povinen analyzovat všechny předložené skutečnosti za účelem učinění závěru, zda skutečně představují důkaz o zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru.

Zadruhé, pokud jde o důkazní hodnoty snímků obrazovky s internetovou stránkou, Tribunál uvedl, že i za předpokladu, že by se mohlo jevit jako důvodné mít za to, že obsah internetové stránky může být kdykoli změněn a může být obtížně ověřitelný *a posteriori*, tyto úvahy nelze použít na snímky obrazovky stránky internetového obchodu „amazon.de“ obsahující bezprostředně před uvedením data dostupnosti nabídky na této stránce číslo ASIN (Amazon Standard Identification Number), které je jedinečným referenčním číslem přiřazeným ke každému výrobku uvedenému v katalogu, umožňujícím identifikovat tento výrobek na platformě internetového obchodu Amazon.

Uplatnění domněnky, že obsah internetové stránky nebo jakéhokoli jiného elektronického dokumentu lze kdykoli změnit, automaticky, aniž existují vážné a ověřené pochybnosti, že v projednávané věci mohou být důkazy změněny, by kromě toho způsobilo, že se neuplatní zásada stanovená v unijní judikatuře, podle níž musí být důkazy předložené osobou navrhuující prohlášení neplatnosti posuzovány vůči sobě navzájem.

- [Rozsudek ze dne 6. června 2019, Rietze v. EUIPO – Volkswagen \(Vozidlo VW Caddy\) \(T-192/18, EU:T:2019:379\)](#)

V tomto rozsudku Tribunál potvrdil rozhodnutí EUIPO, podle něhož (průmyslový) vzor představující vozidlo VW Caddy je nový ve smyslu článku 5 nařízení 6/2002 a má individuální povahu ve smyslu článku 6 tohoto nařízení. Tato věc má původ v řízení o prohlášení neplatnosti zahájeném na návrh žalobkyně, společnosti Rietze, německé společnosti, která uváděla na trh miniaturní vozidla. Zpochybněným (průmyslovým) vzorem byl průmyslový vzor, jenž označuje vozidlo VW Caddy, které společnost Volkswagen uvedla na trh v roce 2011. K prokázání zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru žalobkyně odkázala na předchozí model tohoto vozidla, a sice model VW Caddy (2k) Life, který byl uveden na trh v roce 2004.

V první řadě Tribunál odmítl argument žalobkyně, podle kterého měl EUIPO zaprvé provést poměrné vážení charakteristických znaků kolidujících (průmyslových) vzorů, zadruhé analyzovat jejich společné body a zatřetí rozlišovat mezi jejich estetickými a technickými charakteristickými znaky.

Na druhém místě Tribunál odmítl argumentaci žalobkyně, podle které EUIPO nezohlednil některé důkazy, na kterých byla uvedena ilustrace staršího (průmyslového) vzoru. Tribunál připomněl, že je na účastníku řízení, který podal návrh na prohlášení neplatnosti, aby poskytl přesná a úplná vyobrazení staršího (průmyslového) vzoru, a že nelze od odvolacího senátu požadovat, aby zkombinoval různá vyobrazení výrobku, v němž byl starší (průmyslový) vzor ztělesněn, či případně aby nahradil prvek, který se objevuje na většině vyobrazení, prvkem, který se objevuje pouze na jediném vyobrazení.

- [Rozsudek ze dne 20. října 2021, JMS Sports v. EUIPO – Inter-Vion \(Spirálová gumička do vlasů\) \(T-823/19, EU:T:2021:718\)](#)

Společnost JMS Sports sp. z o.o. byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství znázorňujícího spirálovou gumičku do vlasů, který byl u EUIPO přihlášen dne 24. června 2010.

Společnost Inter-Vion S. A. podala návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru zejména z důvodu, že není nový. K prokázání zpřístupnění starších (průmyslových) vzorů veřejnosti předložila snímky obrazovky internetových stránek z roku 2009.

Odvolací senát EUIPO měl za to, že zpřístupnění starších (průmyslových) vzorů shodných se zpochybněným (průmyslovým) vzorem veřejnosti bylo prokázáno. Dospěl tedy k závěru, že zpochybněný (průmyslový) vzor není nový.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, upřesnil důkazní hodnotu důkazů získaných z internetových stránek, dovolávaných k prokázání data zpřístupnění (průmyslového) vzoru³¹.

Tribunál nejprve prohlásil za nepřipustné důkazy, které byly poprvé předloženy až před ním a které byly získány za použití takových volně dostupných nástrojů, jako jsou vyhledávač Google a Wayback Machine. Tyto důkazy totiž nespádají do skutkového rámce sporu, tak jak existoval před odvolacím senátem, a nemohou být tedy zohledněny pro účely přezkumu legality napadeného rozhodnutí.

Dále Tribunál poté, co připomněl, že osoba navrhuující prohlášení neplatnosti má volnost při výběru důkazů, uvedl, že výskyt vyobrazení (průmyslového) vzoru na internetu představuje událost, kterou lze kvalifikovat jako „zveřejnění“, a představuje tedy „zpřístupnění veřejnosti“. Uvedl, že důkazní síla snímků obrazovky není omezená.

V projednávané věci Tribunál konstatoval, že snímky obrazovky internetových stránek jasně zobrazovaly (průmyslové) vzory shodné se zpochybněným (průmyslovým) vzorem, úplné URL adresy³² těchto internetových stránek, jakož i data zpřístupnění veřejnosti, jež předcházela datu podání přihlášky zpochybněného (průmyslového) vzoru. Jeden snímek obrazovky navíc obsahoval další informace s časovou značkou, které spočívaly v komentářích uživatelů internetu a prokazovaly zpřístupnění veřejnosti dne 1. listopadu 2009.

Tribunál kromě toho zdůraznil, že pouhá abstraktní možnost, že obsah nebo datum internetové stránky byly zmanipulovány, není dostatečným důvodem ke zpochybnění věrohodnosti důkazu tvořeného snímkem obrazovky této internetové stránky. Tuto věrohodnost lze zpochybnit pouze uvedením skutečností, které konkrétně nasvědčují manipulaci. Dále uvedl, že i když snímek obrazovky pocházející z Wayback Machine neobsahuje obrázek daného výrobku, představuje relevantní zdroj informací, který potvrzuje věrohodnost snímku obrazovky jedné z dotčených internetových stránek. Tribunál tedy shledal, že zpřístupnění veřejnosti bylo prokázáno.

Konečně, pokud jde o rozložení důkazního břemene, Tribunál uvedl, že jelikož osoba, která podala návrh na prohlášení neplatnosti, předložila důkazy získané z internetu, které prokazovaly zpřístupnění starších (průmyslových) vzorů veřejnosti, příslušelo majitelce zpochybněného (průmyslového) vzoru, aby prokázala nevěrohodnost těchto důkazů. V tomto ohledu od ní nebylo požadováno, aby prokázala manipulaci s internetovou stránkou, ale aby uvedla konkrétní okolnosti, které by byly věrohodnými ukazateli manipulace, jako např. zjevné znaky padělání,

³¹ Ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002.

³² Uniform Resource Locator.

nezpochybnitelné rozpory v předložených informacích nebo zjevné nesoudržnosti odůvodňující existenci pochybností o pravosti snímků obrazovky.

d) Odkladná lhůta

- [Rozsudek ze dne 14. června 2011, Sphere Time v. OHIM – Punch \(Hodinky připevněné k řemínku\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)³³

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše³⁴, Tribunál v rámci řízení o prohlášení neplatnosti podmínil použití čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 tím, že majitel průmyslového vzoru, jehož se týká návrh na prohlášení neplatnosti, prokáže, že je buď původcem (průmyslového) vzoru uplatněného k podložení uvedeného návrhu, nebo právním nástupcem tohoto původce. Je třeba připomenout, že čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 umožňuje nepřihlížet ke zpřístupnění veřejnosti, pokud (průmyslový) vzor, pro nějž je požadována ochrana, byl zpřístupněn veřejnosti původcem vzoru, jeho právním nástupcem nebo třetí osobou jako následek poskytnuté informace nebo jednání ze strany původce vzoru nebo jeho právního nástupce během dvanácti měsíců před podáním přihlášky nebo před vznikem práva přednosti.

5. Průmyslový vzor, který je součástí složeného výrobku

a) Požadavky na ochranu

- [Rozsudek ze dne 9. září 2014, Biscuits Poult v. OHIM – Banketbakkerij Merba \(Sušenka\) \(T-494/12, EU:T:2014:757\)](#)

Společnost Biscuits Poult SAS byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného u OHIM [nyní EUIPO], představujícího sušenky, na základě nařízení č. 6/2002. Odvolací senát, který zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení zamítající návrh na prohlášení neplatnosti podaný společností Banketbakkerij Merba BV, prohlásil (zpochybněný) průmyslový vzor za neplatný z důvodu nedostatku jeho individuální povahy.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, měl za to, že neviditelné znaky sporného výrobku, které se netýkají jeho vzhledu, nemohou být zohledněny při určení, zda může být (zpochybněný) průmyslový vzor předmětem ochrany.

V tomto rozsudku Tribunál upřesnil, že čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002 stanoví zvláštní pravidlo týkající se konkrétně (průmyslových) vzorů použitých ohledně výrobku nebo včleněných do výrobku, který je součástí složeného výrobku ve smyslu čl. 3 písm. c) tohoto nařízení. Podle tohoto pravidla jsou tyto (průmyslové) vzory chráněny pouze tehdy, pokud zaprvé součást včleněná do složeného výrobku zůstává viditelná při obvyklém používání tohoto výrobku a zadruhé viditelné znaky součásti jako takové splňují podmínky novosti a individuální povahy. Vzhledem ke zvláštní povaze součástí složeného výrobku ve smyslu čl. 3 písm. c) nařízení č. 6/2002, které mohou být předmětem výroby a uvádění na trh odlišných od výroby a uvádění na trh složeného výrobku, je totiž pro zákonodárce přiměřené uznat možnost jejich zápisu jako

³³ Viz rovněž rubriky „I. 3. c. Individuální povaha – Informovaný uživatel“ a „I. 3. e. Celkový dojem“.

³⁴ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 3. c. Individuální povaha – Informovaný uživatel“, s. 13.

(průmyslového) vzoru, avšak pod podmínkou jejich viditelnosti po včlenění do složeného výrobku, a to pouze pro viditelné části zmíněných součástí v rámci běžného používání složeného výrobku a v rozsahu, v němž jsou tyto části nové a mají individuální povahu. Tribunál z toho vyvodil závěr, že jelikož výrobek – v daném případě sušenka – není složeným výrobkem ve smyslu čl. 3 písm. c) nařízení č. 6/2002, neboť nesestává z více součástí, které mohou být nahrazeny, takže výrobek může být rozebírán a opět sestavován, nedopustil se odvolací senát nesprávného posouzení, když shledal, že neviditelné znaky výrobku, které se netýkají jeho vzhledu, nemohou být zohledněny při určení, zda může být sporný (průmyslový) vzor předmětem ochrany.

- [Rozsudek ze dne 3. října 2014, Cezar v. OHIM – Poli-Eco \(Vložka\) \(T-39/13, EU:T:2014:852\)](#)

Společnost Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného u OHIM [nyní EUIPO], představujícího sokly, na základě nařízení č. 6/2002. Zrušovací oddělení, které vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti podanému společností Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o., prohlásilo (průmyslový) vzor za neplatný z důvodu, že není nový.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu potvrzujícímu rozhodnutí zrušovacího oddělení podána žaloba, které vyhověl, měl za to, že novost a individuální povaha (průmyslového) vzoru Společenství nemohou být posuzovány při porovnání posledně uvedeného (průmyslového) vzoru se starším (průmyslovým) vzorem, který jakožto součást složeného výrobku není při jeho obvyklém používání viditelný.

Kritérium viditelnosti, jak je uvedeno v bodě 12 odůvodnění nařízení č. 6/2002, podle kterého by se ochrana poskytovaná (průmyslovým) vzorům Společenství neměla vztahovat na ty součásti, které nejsou viditelné během obvyklého používání výrobku, ani na ty znaky součástí, které nejsou při montáži této součásti viditelné, se tedy použije na starší (průmyslový) vzor.

- [Rozsudek ze dne 28. října 2021, Ferrari \(C-123/20, EU:C:2021:889\)](#)

Dne 2. prosince 2014 společnost Ferrari SpA poprvé představila veřejnosti model vozidla nejvyšší třídy FXX K v tiskové zprávě obsahující dvě fotografie, které vyobrazují boční a čelní pohled na toto vozidlo.

Od roku 2016 společnost Mansory Design & Holding GmbH (dále jen „Mansory Design“), se sídlem v Německu, vyráběla a uváděla na trh sady individualizovaného příslušenství, tzv. „tuningové sady“, určené k úpravě vzhledu jiného silničního modelu Ferrari vyráběného sériově tak, aby se podobal vzhledu modelu Ferrari FXX K.

Společnost Ferrari podala proti společnosti Mansory Design žalobu pro porušení práv z duševního vlastnictví a související návrhy z důvodu údajného porušení práv vyplývajících ze třech nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství týkajících se částí modelu FXX K, a sice prvků jeho karoserie. Tyto (průmyslové) vzory Společenství údajně vznikly v okamžiku zveřejnění tiskové zprávy ze dne 2. prosince 2014.

Landgericht Düsseldorf (zemský soud v Düsseldorfu, Německo) zamítl tyto návrhy v plném rozsahu. V návaznosti na odvolání podané k Oberlandesgericht Düsseldorf (vrchní zemský soud

v Düsseldorfu, Německo) tento soud zamítl odvolání společnosti Ferrari a rozhodl, že první a druhý (průmyslový) vzor, k nimž byly uplatněny nároky, nikdy neexistovaly, jelikož společnost Ferrari neprokázala splnění minimálního požadavku na určitou samostatnost a určitou ucelenost tvaru, zatímco třetí (průmyslový) vzor, ke kterému byly uplatněny nároky, skutečně existuje, ale společnost Mansory Design neporušila práva z něj vyplývající.

Soudní dvůr, u něhož byla podána předběžná otázka, se vyjádřil k tomu, zda zpřístupnění vyobrazení výrobku veřejnosti, jako je zveřejnění fotografií vozidla, může mít za následek zpřístupnění (průmyslového) vzoru části nebo součásti tohoto výrobku veřejnosti, a v případě kladné odpovědi, v jakém rozsahu musí být vzhled této části nebo součásti výrobku nezávislý na výrobku jako celku, aby bylo možné zkoumat, zda má tento vzhled individuální povahu.

Soudní dvůr zejména rozhodl, že unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že zpřístupnění vyobrazení výrobku veřejnosti, jako je zveřejnění fotografií vozidla, má za následek zpřístupnění (průmyslového) vzoru části tohoto výrobku nebo součásti uvedeného výrobku jakožto složeného výrobku veřejnosti, za předpokladu, že vzhled této části nebo součásti je při tomto zpřístupnění jasně identifikovatelný³⁵.

Zprvé Soudní dvůr uvedl, že hmotněprávní podmínky vyžadované pro vznik ochrany (průmyslového) vzoru Společenství, ať již je zapsaný či nezapsaný, a sice novost a individuální povaha, jsou stejné jak pro výrobky, tak pro části výrobku³⁶. Pokud jsou tyto hmotněprávní podmínky splněny, je formální podmínkou pro vznik nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství zpřístupnění veřejnosti ve smyslu čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002³⁷. Aby zpřístupnění (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na výrobek jako celek, veřejnosti vedlo ke zpřístupnění (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na část tohoto výrobku, je nezbytné, aby byl vzhled této části při tomto zpřístupnění jasně identifikovatelný. To však neukládá původcům povinnost zpřístupnit samostatně každou část jejich výrobků, pro kterou chtějí požívat ochrany nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství.

Zadruhé Soudní dvůr zdůraznil, že pojem „individuální povaha“ ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002³⁸ upravuje nikoli vztahy mezi (průmyslovým) vzorem, který se vztahuje na výrobek, a (průmyslovými) vzory, jež se vztahují na části, které jej tvoří, nýbrž vztah mezi těmito (průmyslovými) vzory a jinými staršími (průmyslovými) vzory. Aby bylo možné přezkoumat, zda vzhled části výrobku nebo součásti složeného výrobku splňuje podmínku individuální povahy, je nezbytné, aby tato část nebo součást představovala viditelný oddíl výrobku nebo složeného výrobku, který je omezen liniemi, obrysy, barvami, tvarem nebo zvláštní strukturou povrchu. To předpokládá, že vzhled této části nebo součásti je sám o sobě způsobilý vyvolat celkový dojem a nemůže zcela splývat s celým výrobkem.

³⁵ Ve smyslu čl. 3 písm. a) a c), čl. 4 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

³⁶ Ve smyslu článků 4 až 6 nařízení č. 6/2002.

³⁷ Podle tohoto článku „je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti [v Unii], pokud byl zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost takovým způsobem, že během obvyklých obchodních činností mohly tyto události vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci [Unie] a specializovaných v daném oboru“.

³⁸ Článek 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002 stanoví, že (průmyslový) vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele jakýmkoliv (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti.

b) Oprava složeného výrobku

- [Rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Acacia a D'Amato \(C-397/16 a C-435/16, EU:C:2017:992\)](#)

Společnosti Audi a Porsche byly majitelkami několika (průmyslových) vzorů Společenství vztahujících se na originální ráfky automobilových kol z hliníkové slitiny. Společnost Acacia vyráběla a uváděla na trh repliky ráfků, které jsou esteticky nebo funkčně často totožné s originálními ráfky. Společnost Audi podala žalobu u Tribunale di Milano (soud v Miláně, Itálie) a společnost Porsche podala žalobu u Landgericht Stuttgart (zemský soud ve Stuttgartu, Německo), kterými se domáhaly určení, že výroba předmětných ráfků a jejich uvádění na trh společností Acacia představují porušení práv z jejich (průmyslových) vzorů Společenství. Italský a německý předkládající soud, u nichž byla podána odvolání proti těmto dvěma rozhodnutím, přerušily řízení, přičemž Soudnímu dvoru položily předběžné otázky týkající se výkladu tzv. ustanovení „o opravách“ stanoveného v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002.

Toto ustanovení uvádí, že (průmyslový) vzor, který tvoří součást složeného výrobku používanou pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled, nepožívá ochrany (průmyslového) vzoru Společenství.

Soudní dvůr, jemuž byla položena otázka, zda čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 podmiňuje vyloučení ochrany, kterou stanoví, tím, že na vzhledu složeného výrobku, jehož součástí je dotčená součástka, je závislý chráněný (průmyslový) vzor této součástky, zdůraznil cíl sledovaný čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002, kterým je vyhnout se vytvoření závislých trhů pro některé náhradní součásti, a zvláště předejít tomu, aby byl spotřebitel, který zakoupil trvanlivý výrobek, jenž může být nákladný, při nákupu vnějších dílů neomezeně svázán s výrobcem složeného výrobku. Z tohoto hlediska Soudní dvůr, který se opíral o doslovný a teleologický výklad, konstatoval, že působnost tohoto ustanovení není omezena na díly, které jsou součástí složeného výrobku, „na němž je vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý“, přičemž zdůraznil, že tento výklad podporuje účel ustanovení „o opravách“, kterým je omezení vytvoření závislých trhů ve vztahu k náhradním součástem.

Soudní dvůr, kterému byla mimoto položena otázka týkající se podmínek, jejichž splnění je nutné k tomu, aby bylo uplatněno vyloučení, jež je stanoveno v ustanovení „o opravách“, předně uvedl, že se uvedené vyloučení může vztahovat pouze na součásti, které jsou chráněny (průmyslovým) vzorem Společenství, a tudíž splňují podmínky ochrany stanovené mimo jiné v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002. Posledně uvedené ustanovení zajišťuje ochranu výrobku, který je součástí složeného výrobku, pokud součást začleněná do složeného výrobku zůstává při obvyklém používání tohoto výrobku viditelná a tyto viditelné znaky součásti samy splňují předpoklady novosti a individuální povahy stanovené v čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení. O takový případ se přitom jedná v případě (průmyslových) vzorů Společenství vztahujících se na ráfky, jejichž majiteli jsou dotčení výrobci.

Soudní dvůr měl dále za to, že uvedené ráfky jsou „součástmi složeného výrobku“ ve smyslu čl. 110 odst. 1, neboť takový ráfek je součástí automobilu, při jejíž neexistenci by uvedený výrobek nemohl být předmětem obvyklého užívání. Pokud jde o podmínku, která se týká skutečnosti, že dotčená součást musí být „[používána] (...) pro účely opravy tohoto složeného

výrobku“, Soudní dvůr uvedl, že toto ustanovení „o opravách“ vylučuje jakékoliv použití součástí z důvodu zkrášlení nebo z důvodů pouhé příhodnosti, jako je zejména nahrazení součástí z estetických důvodů nebo z důvodů individualizace složeného výrobku, avšak naopak vyžaduje, aby její používání bylo nezbytné pro účely opravy složeného výrobku, který se stal vadným. Soudní dvůr měl konečně za to, že oprava musí být provedena s cílem obnovit původní vzhled složeného výrobku. V tomto ohledu Soudní dvůr zdůraznil, že součást podílející se na opravě vzhledu složeného výrobku ve smyslu tohoto ustanovení, je nezbytně viditelná. Vzhledem k těmto úvahám Soudní dvůr dospěl k závěru, že se čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vztahuje pouze na součásti složeného výrobku, které jsou vzhledově totožné s původními součástmi, přičemž o takový případ se nejedná, pokud náhradní součást neodpovídá z hlediska barvy nebo rozměrů původní součásti nebo kdy vzhled složeného výrobku byl od jeho uvedení na trh změněn.

Nakonec Soudní dvůr, jemuž byla položena otázka, zda využití vyloučení stanoveného v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vyžaduje, aby výrobce nebo prodejce součásti složeného výrobku zajistil, a v kladném případě jakým způsobem, aby tato součást mohla být pořízena pouze pro účely opravy, zdůraznil, že povinnost řádné péče přísluší výrobcí nebo prodejci části složeného výrobku, který si přeje využít výjimku stanovenou tímto ustanovením. Z tohoto důvodu mají mimo jiné povinnost informovat následné uživatele, prostřednictvím jasného a viditelného vyznačení na výrobku, jeho obalu, v katalogích nebo též v prodejní dokumentaci, o tom, že daná součást zahrnuje (průmyslový) vzor, jehož nejsou majiteli, a že tato součást je výlučně určena k používání pro účely opravy složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled. Dále mají rovněž povinnost prostřednictvím vhodných prostředků, zejména smluvních, zajistit, aby se následní uživatelé nerozhodli pro takové používání dotčených součástí, které by bylo neslučitelné s podmínkami stanovenými v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002, a mimoto se musí zdržet prodeje takové součásti, pokud vědí, nebo s ohledem na všechny relevantní okolnosti měli a mohli vědět, že tato součást nebude používána v souladu se stanovenými podmínkami.

6. (Průmyslové) vzory podmíněné jejich technickou funkcí a vzory vzájemného propojení

- [Rozsudek ze dne 8. března 2018, DOCERAM \(C-395/16, EU:C:2018:172\)](#)

Společnost DOCERAM GmbH byla majitelkou několika zapsaných (průmyslových) vzorů Společenství pro centrovací kolíky pro svařování. Tato společnost podala zdržovací žalobu směřující proti společnosti CeramTec GmbH, která rovněž vyrábí a uvádí na trh centrovací kolíky ve stejných variantách, jako jsou varianty chráněné těmito (průmyslovými) vzory. V návaznosti na vzájemnou žalobu směřující k prohlášení neplatnosti byly uvedené (průmyslové) vzory prohlášeny za neplatné z důvodu, že vzhledové znaky dotčených výrobků jsou podmíněné pouze jejich technickou funkcí.

Oberlandesgericht Düsseldorf (vrchní zemský soud v Düsseldorfu, Německo), jemuž byl spor předložen, se rozhodl podat Soudnímu dvoru předběžnou otázku a položil mu otázku, zda je existence alternativních (průmyslových) vzorů určující pro posouzení, zda vzhledové znaky výrobku jsou podmíněné pouze jeho technickou funkcí.

Soudní dvůr rozhodl zaprvé, že čl. 8 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že pro posouzení, zda vzhledové znaky výrobku jsou podmíněny pouze jeho technickou funkcí, je třeba prokázat, že tato funkce je jediným faktorem, který určil tyto znaky, přičemž existence alternativních (průmyslových) vzorů není v tomto ohledu určující.

Soudní dvůr totiž nejprve z hlediska doslovného znění konstatoval, že čl. 8 odst. 1 nařízení č. 6/2002 nestanoví žádné kritérium pro posouzení, zda dotčené vzhledové znaky výrobku jsou podmíněny pouze jeho technickou funkcí a že z žádného ustanovení tohoto nařízení nevyplyvá, že by existence alternativních (průmyslových) vzorů umožňujících plnit tutéž technickou funkci, jako je technická funkce dotčeného výrobku, představovala jediné kritérium umožňující určit použití uvedeného článku.

Dále Soudní dvůr z kontextuálního hlediska uvedl, že čl. 8 odst. 1 nařízení č. 6/2002 je součástí oddílu 1 hlavy II tohoto nařízení, nadepsaného „Požadavky na ochranu“, a týká se případu, kdy se právo k (průmyslovému) vzoru Společenství nevztahuje na vzhledové znaky výrobky, jsou-li podmíněny pouze jeho technickou funkcí. Kromě toho podle bodu 10 odůvodnění uvedeného nařízení vyloučení ochrany v tomto případě nemusí nezbytně znamenat, že (průmyslový) vzor je kvalitní i po estetické stránce. Z toho Soudní dvůr vyvodil, že není nezbytné, aby měl vzhled dotčeného výrobku estetický aspekt k tomu, aby mohl být chráněn na základě téhož nařízení.

Soudní dvůr však připomněl, že vzhled je určujícím prvkem (průmyslového) vzoru a že takové konstatování směřuje k podpoře výkladu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 6/2002, podle kterého toto ustanovení vylučuje z ochrany přiznané tímto nařízením případ, kdy je nezbytnost plnit technickou funkci dotčeného výrobku jediným faktorem, který určuje volbu vzhledového znaku tohoto výrobku, kterou provedl původce, zatímco hlediska jiné povahy, zvláště hlediska související se vzhledovým aspektem uvedeného výrobku, při volbě tohoto znaku nehrála žádnou roli.

Soudní dvůr konečně rozhodl, že tento výklad je podepřen rovněž cílem, který nařízení č. 6/2002 sleduje. Jak totiž vyplývá z bodů 5 a 7 odůvodnění uvedeného nařízení, jeho cílem je vytvoření (průmyslového) vzoru Společenství, který by byl přímo použitelný ve všech členských státech a chráněn pro jednu oblast zahrnující všechny členské státy, a podpora inovace a vývoje nových výrobků a investice do jejich výroby přiznáním zvýšené ochrany (průmyslových) vzorů. Pokud jde konkrétně o čl. 8 odst. 1 nařízení č. 6/2002, vykládaný ve světle bodu 10 odůvodnění tohoto nařízení, cílem tohoto ustanovení je zamezit tomu, aby technologické inovaci bylo bráněno poskytováním ochrany vzhledovým znakům podmíněným pouze technickou funkcí výrobku.

Zadruhé Soudní dvůr rozhodl, že za účelem určení, zda jsou dotčené vzhledové znaky výrobku podmíněny pouze jeho technickou funkcí, přísluší vnitrostátnímu soudu, aby zohlednil všechny relevantní objektivní okolnosti každého konkrétního případu, a v tomto ohledu není namístě vycházet z vnímání „objektivního pozorovatele“.

Upřesnil, že takové posouzení musí být provedeno zejména s ohledem na dotčený (průmyslový) vzor, na objektivní okolnosti, z nichž vyplývají důvody, které vedly k výběru vzhledových znaků dotčeného výrobku, na údaje týkající se jeho používání nebo také na existenci alternativních (průmyslových) vzorů umožňujících plnit tutéž technickou funkci za předpokladu, že tyto okolnosti, tyto údaje a tato existence alternativních (průmyslových) vzorů jsou podloženy důvěryhodnými důkazy.

- [Rozsudek ze dne 18. listopadu 2020, Tinnus Enterprises v. EUIPO – Mystic Products a Koopman International \(Zařízení pro rozvod tekutin\) \(T-574/19, EU:T:2020:543\)](#)³⁹

Společnost Tinnus Enterprises LLC byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství, jehož přihláška byla u EUIPO podána dne 10. března 2015 a byl určen k použití pro výrobek „zařízení pro rozvod tekutin“. Dne 7. června 2016 a 19. dubna 2017 podaly společnosti Mystic Products Import & Export SL a Koopman International BV návrh na prohlášení neplatnosti týkající se zpochybněného (průmyslového) vzoru. Uplatňovaly zejména čl. 8 odst. 1 nařízení č. 6/2002, podle něhož právo k (průmyslovému) vzoru Společenství se nevztahuje na vzhledové znaky výrobku, které jsou podmíněny pouze jeho technickou funkcí.

Potvrzujícím rozhodnutím ze dne 12. června 2019 odvolací senát EUIPO prohlásil dotčený (průmyslový) vzor za neplatný, když dospěl k závěru, že vychází ze vzhledových znaků výrobku, a sice zařízení pro rozvod tekutin, které jsou podmíněny pouze technickou funkcí tohoto výrobku.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, podal poprvé výklad čl. 8 odst. 1 nařízení č. 6/2002, podle něhož právo k (průmyslovému) vzoru Společenství se nevztahuje na vzhledové znaky výrobku, které jsou podmíněny pouze jeho technickou funkcí, a doplnil tak analýzu provedenou Soudním dvorem v rozsudku ze dne 8. března 2018, DOCERAM⁴⁰.

Tribunál nejprve připomněl, že podle rozsudku DOCERAM je pro posouzení, zda jsou vzhledové znaky výrobku podmíněny pouze jeho technickou funkcí, třeba prokázat, že tato funkce je jediným faktorem, který určil tyto znaky, přičemž existence alternativních (průmyslových) vzorů není v tomto ohledu určující. Posouzení musí být uskutečněno podle tří fází, kterými jsou určení technické funkce dotčeného výrobku, analýza vzhledových znaků uvedeného výrobku a přezkum otázky, zda s ohledem na všechny relevantní objektivní okolnosti jsou tyto znaky podmíněny pouze technickou funkcí dotčeného výrobku. Tribunál upřesnil, že pokud alespoň jeden ze vzhledových znaků dotčeného výrobku není podmíněn pouze technickou funkcí uvedeného výrobku, zůstává dotčený (průmyslový) vzor platný a tomuto znaku poskytuje ochranu.

Kromě toho Tribunál uvedl, že jsou-li všechny vzhledové znaky dotčeného výrobku podmíněny pouze jeho technickou funkcí, dotčený (průmyslový) vzor nebude platný, ledaže by se ukázalo, že uspořádání uvedených znaků bylo podmíněno hledisky, která nespadají výlučně pod nezbytnost plnit technickou funkci dotčeného výrobku, přičemž vyvolá zejména celkový vzhledový dojem jdoucí nad rámec pouhé technické funkce.

Tribunál následně poté, co připomněl, že určení vzhledových znaků výrobku musí být provedeno podle konkrétního případu buď prostou vzhledovou analýzou dotčeného (průmyslového) vzoru, nebo jeho důkladným přezkumem, potvrdil přístup přijatý EUIPO a měl za to, že okolnost, že existuje shoda mezi vzhledovými znaky dotčeného výrobku a individuálními prvky, které jej tvoří, neznamená, že se EUIPO dopustil pochybení při identifikaci uvedených znaků.

³⁹ Kasační opravný prostředek podaný proti tomuto rozsudku nebyl uznán přijatelným (usnesení ze dne 5. května 2021, [Tinnus Enterprises v. EUIPO](#), (C-29/21 P, nezveřejněné, EU:C:2021:357).

⁴⁰ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 8. března 2018, [DOCERAM](#), (C-395/16, EU:C:2018:172), prezentovaný v tomto tematickém listě v rubrice „I. 6. (Průmyslové) vzory podmíněné jejich technickou funkcí a vzory vzájemného propojení“, s. 30.

Kromě toho Tribunál připomněl, že podle rozsudku DOCERAM existence alternativních (průmyslových) vzorů umožňujících plnit tutéž technickou funkci představuje relevantní objektivní okolnost, která musí být zohledněna při posouzení otázky, zda jsou vzhledové znaky dotčeného výrobku podmíněny pouze jeho technickou funkcí. V tomto ohledu měl Tribunál za to, že EUIPO v analýze dotčeného (průmyslového) vzoru správně zohlednil nejen pouze existenci jiných (průmyslových) vzorů, jejichž majitelkou je společnost Tinnus Enterprises, ale rovněž jiné relevantní objektivní okolnosti, jako je zejména její evropská patentová přihláška, aby dospěl k závěru, že všechny vzhledové znaky dotčeného výrobku jsou podmíněny pouze jeho technickou funkcí.

Tribunál měl konečně za to, že EUIPO zohlednil všechny relevantní objektivní okolnosti podložené důvěryhodnými důkazy, aby dospěl k závěru, že vzhled dotčeného výrobku nevyplyvá ze specifického uspořádání jeho znaků, které je určeno estetickými hledisky, ale je podmíněn pouze technickou funkcí uvedeného výrobku.

7. Střet se starším průmyslovým vzorem

- [Rozsudek ze dne 18. března 2010, Grupo Promer Mon Graphic v. OHIM – PepsiCo \(Ztvárnění kulatého reklamního nosiče\) \(T-9/07, EU:T:2010:96\)](#)⁴¹

Společnost PepsiCo byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného u OHIM [nyní EUIPO], představujícího propagační předměty na hry, na základě nařízení č. 6/2002. Odvolací senát, který zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení, jímž bylo vyhověno návrhu na prohlášení neplatnosti podanému společností Grupo Promer, měl za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor není ve střetu se starším (průmyslovým) vzorem.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, které vyhověl, uvedené rozhodnutí zrušil, když měl za to, že rozdíly mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory jsou nedostatečné k tomu, aby u informovaného uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem.

Tribunál upřesnil, že seznam důvodů neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství stanovený v čl. 25 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být považován za taxativní a nezahrnuje nedostatek dobré víry majitele zpochybněného (průmyslového) vzoru Společenství. Tribunál kromě toho provedl definici některých základních pojmů nařízení č. 6/2002. Pokud jde o pojem „střet“, Tribunál uvedl, že čl. 25 odst. 1 písm. d) nařízení č. 6/2002 je třeba vykládat v tom smyslu, že (průmyslový) vzor Společenství je ve střetu se starším (průmyslovým) vzorem tehdy, jestliže s ohledem na volnost původce při vývoji tohoto (průmyslového) vzoru Společenství tento (průmyslový) vzor nepůsobí na informovaného uživatele celkovým dojmem, který je odlišný od dojmu, kterým působí uplatňovaný starší (průmyslový) vzor. Tribunál mimoto objasnil rozsah pojmů „stupeň volnosti původce při vývoji (průmyslového) vzoru“, „informovaný uživatel“ a „celkový dojem“. Ohledně stupně volnosti původce při vývoji (průmyslového) vzoru Tribunál rozhodl, že musí být vymezen zejména na základě omezení spojených s vlastnostmi danými technickou funkcí výrobku nebo jeho prvku, nebo také právními předpisy použitelnými na tento výrobek.

⁴¹ Kasační opravný prostředek podaný proti tomuto rozsudku byl zamítnut rozsudkem ze dne 20. října 2011, [PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic](#) (C-281/10 P, EU:C:2011:679), který je prezentován v rubrice „I. 3. c. Individuální povaha – Informovaný uživatel“.

- [Rozsudek ze dne 21. dubna 2021, Bibita Group v. EUIPO – Benkomers \(Lahev na nápoje\) \(T-326/20, EU:T:2021:208\)](#)

Dne 13. března 2017 podala společnost Benkomers OOD u EUIPO přihlášku k zápisu průmyslového vzoru Společenství představujícího lahev na nápoje. V návaznosti na zápis (průmyslového) vzoru žalobkyně, společnost Bibita Group, podala návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru, na jehož podporu uplatnila čl. 25 odst. 1 písm. d) bod iii) nařízení č. 6/2002. Společnost Bibita Group uvedla, že vzhledem k tomu, že je třeba v rámci čl. 25 odst. 1 písm. d) bodu iii) nařízení č. 6/2002 uplatnit stejná kritéria jako pro posouzení individuální povahy na základě čl. 25 odst. 1 písm. b), vykládaného ve spojení s článkem 6 tohoto nařízení, zpochybněný (průmyslový) vzor postrádá individuální povahu ve vztahu k (průmyslovému) vzoru, jehož je majitelkou a který je chráněn ode dne předcházejícího podání přihlášky k zápisu zpochybněného (průmyslového) vzoru. Zrušovací oddělení návrh na prohlášení neplatnosti⁴² zamítlo a odvolací senát EUIPO odvolání zamítl.

Tribunál v tomto rozsudku žalobu podanou společností Bibita Group proti rozhodnutí odvolacího senátu zamítl a upřesnil pojem „střet“ ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. d) nařízení č. 6/2002.

Tribunál nejprve připomněl, že na základě ustálené judikatury je třeba čl. 25 odst. 1 písm. d) nařízení č. 6/2002 vykládat v tom smyslu, že (průmyslový) vzor Společenství je ve střetu se starším (průmyslovým) vzorem tehdy, jestliže s ohledem na volnost původce při vývoji tohoto (průmyslového) vzoru Společenství tento (průmyslový) vzor nepůsobí na informovaného uživatele celkovým dojmem, který je odlišný od dojmu, kterým působí uplatňovaný starší (průmyslový) vzor.

Pokud jde dále o argument, podle něhož starší (průmyslový) vzor požívá obzvláště široké ochrany, Tribunál upřesnil, že i přes odkaz na existenci „významné“ odlišnosti, pokud jde o celkové dojmy vyvolané dotčenými (průmyslovými) vzory, který je uveden v bodě 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002, je znění článku 6 tohoto nařízení jasné a jednoznačné. V souladu s judikaturou týkající se tohoto ustanovení je tak třeba pro účely použití čl. 25 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení a posouzení existence střetu mezi dotčenými (průmyslovými) vzory konstatovat, že (průmyslový) vzor může požívat ochrany poskytnuté (průmyslovým) vzorem Společenství, pokud u informovaného uživatele vyvolává celkový dojem, který se liší od celkového dojmu vyvolaného starším (průmyslovým) vzorem.

Kromě toho Tribunál zdůraznil, že i za předpokladu, že by byla prokázána skutečnost, že tvar staršího (průmyslového) vzoru byl ke dni zápisu zcela nový v dotčeném průmyslovém odvětví, jedinečnost takového tvaru neposkytuje staršímu (průmyslovému) vzoru širší ochranu, než je ochrana, které požívá na základě nařízení č. 6/2002. Kromě toho údajná zcela nová povaha nebo originalita vzhledu staršího (průmyslového) vzoru nemá žádný vliv na posouzení individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru.

⁴² Podle čl. 25 odst. 1 písm. d) bodu iii) nařízení č. 6/2002, v platném znění, lze (průmyslový) vzor Společenství prohlásit neplatným, pokud je ve střetu se starším (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti po dni podání přihlášky, nebo v případě uplatnění práva přednosti po dni vzniku práva přednosti vzoru Společenství, a který je chráněn ode dne předcházejícího uvedenému dni zapsaným (průmyslovým) vzorem na základě Ženevského aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatého v Ženevě dne 2. července 1999, který byl schválen rozhodnutím Rady 2006/954/ES ze dne 18. prosince 2006 (Úř. věst. 2006, L 386, s. 28), který vyvolává účinky ve Společenství nebo přihláškou k zápisu takového práva.

Konečně Tribunál poté, co připomněl kritéria pro posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru Společenství, provedl posouzení celkového dojmu, kterým dotčené (průmyslové) vzory působí na informovaného uživatele. Zdůraznil, že posouzení, které je třeba v tomto ohledu provést, zahrnuje zohlednění všech rozdílů mezi dotčenými (průmyslovými) vzory, kromě těch, které nejsou dostatečně výrazné na to, aby měly na uvedený celkový dojem vliv.

Dotčené (průmyslové) vzory přitom vykazují podstatné rozdíly. Tribunál tedy rozhodl, že odvolací senát dospěl správně k závěru, že zpochybněný (průmyslový) vzor není ve střetu se starším (průmyslovým) vzorem ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. d) bodu iii) uvedeného nařízení.

8. Užití rozlišovacího označení v pozdějším (průmyslovém) vzoru

- [Rozsudek ze dne 12. května 2010, Beifa Group v. OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer \(Psací náčiní\) \(T-148/08, EU:T:2010:190\)](#)

Společnost Beifa Group Co. Ltd. byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného u OHIM [nyní EUIPO], představujícího psací náčiní, na základě nařízení č. 6/2002. Zrušovací oddělení, u něhož byl podán návrh na prohlášení neplatnosti podaný společností Schwan-Stabilo **Schwanhäußer** GmbH & Co KG, majitelkou starší trojrozměrné ochranné známky, prohlásilo zpochybněný (průmyslový) vzor za neplatný. Zrušovací oddělení mělo v podstatě za to, že ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru je použita starší ochranná známka, takže je jí podobný. Vzhledem k tomu, že výrobky, na které se vztahoval zpochybněný (průmyslový) vzor a starší ochranná známka, byly totožné, existovalo podle zrušovacího oddělení nebezpečí záměny u veřejnosti, již byly uvedené výrobky určeny.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu potvrzujícímu rozhodnutí zrušovacího oddělení podána žaloba, které vyhověl, uvedené rozhodnutí zrušil a poskytl upřesnění, co se týče výkladu čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002, který stanoví, že (průmyslový) vzor Společenství lze prohlásit neplatným pouze, pokud je v pozdějším (průmyslovém) vzoru použito rozlišovací označení a právo Společenství nebo právní předpisy dotyčného členského státu, které se na toto označení vztahují, poskytují majiteli označení právo zakázat takové užití. Uvedený článek se podle Tribunálu vztahuje také na případ podobnosti označení, a nikoli pouze na případ jejich totožnosti, takže se odvolací senát nedopustil nesprávného právního posouzení, když toto ustanovení vyložil v tom smyslu, že se jej majitel rozlišovacího označení může dovolávat za účelem podání návrhu na prohlášení neplatnosti pozdějšího (průmyslového) vzoru, pokud je v uvedeném (průmyslovém) vzoru užíváno označení podobné jeho označení.

Tribunál se mimoto zabýval otázkou podmínek podání návrhu na předložení důkazu o skutečném užívání majitelem (průmyslového) vzoru Společenství, kterého se týká návrh na prohlášení neplatnosti, když nařízení č. 6/2002 v tomto ohledu neobsahuje zvláštní ustanovení. Tribunál poukázal na to, že uvedený návrh musí být podán k EUIPO výslovně a včas. Naproti tomu návrh na předložení důkazu o skutečném užívání staršího označení uplatňovaného na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství nemůže být poprvé podán až k odvolacímu senátu.

- [Rozsudek ze dne 24. září 2019, Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Mopedy\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴³

Společnost Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného u EUIPO, představujícího mopedy a motocykly, na základě nařízení č. 6/2002. Odvolací senát EUIPO, který zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení, kterým bylo vyhověno návrhu na prohlášení neplatnosti podanému společností Piaggio & C. SpA, měl za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor je nový a má individuální povahu.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, rozhodl, že se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že pro účely uplatnění čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 u relevantní veřejnosti neexistuje žádné nebezpečí záměny, včetně nebezpečí asociace.

V tomto rozsudku Tribunál objasnil rozsah a pojmy týkající se důvodu neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, který vyplývá z toho, že je v (průmyslovém) vzoru použito starší rozlišovací označení v rozporu s čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002.

Tribunál měl v tomto ohledu za to, že průměrný spotřebitel, který vykazuje vysokou úroveň pozornosti, jednak v důsledku celkového vizuálního dojmu, který vyvolává starší ochranná známka – již se dovolává společnost Piaggio & C. a jež je tvořena trojrozměrným tvarem skútru, jenž je chráněn i starším (průmyslovým) vzorem – a který se odlišuje od dojmu, který vyvolává zpochybněný (průmyslový) vzor, a jednak v důsledku významu, který má estetická stránka při rozhodování tohoto spotřebitele, vyloučí, že ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru je použita starší ochranná známka, a to navzdory totožnosti dotčených výrobků.

Tribunál konkrétně uvedl, že průměrný spotřebitel, který není odborníkem s hlubokými technickými znalostmi, nebude po zhlédnutí trojrozměrného tvaru skútru chráněného starší ochrannou známkou a tvaru zpochybněného (průmyslového) vzoru sám od sebe schopen rozeznat tvar písmene X mezi zadní kapotáží a spodkem sedla nebo tvar obráceného písmene Ω mezi spodkem sedla a štítem, ani si automaticky nevšimne tvaru šipky u štítu, i kdyby vykazoval vysokou úroveň pozornosti. Pokud jde o karoserii, všimne si spíše rozdílu mezi jejím protáhlým tvarem u starší ochranné známky a tvarem podobajícím se více půlkruhu u zpochybněného (průmyslového) vzoru. V obecnější rovině je třeba poznamenat, že průměrný spotřebitel, který vykazuje vysokou úroveň pozornosti, bude vnímat styl, linie a vzhled trojrozměrného tvaru skútru chráněného starší ochrannou známkou tak, že se vizuálně odlišují od stylu, linií a vzhledu zpochybněného (průmyslového) vzoru.

9. Neoprávněné užití díla chráněného autorským právem

- [Rozsudek ze dne 23. října 2013, Viejo Valle v. OHIM – Établissements Coquet \(Šálek a podšálek s rýhami a vypouklý talíř s rýhami\) \(T-566/11 a T-567/11, EU:T:2013:549\)](#)

Společnost Viejo Valle, SA byla majitelkou (průmyslových) vzorů Společenství představujících šálek a podšálek s rýhami a vypouklý talíř s rýhami. Vedlejší účastnice řízení, společnost

⁴³ Viz rovněž rubrika „I. 9. Neoprávněné užití díla chráněného autorským právem“.

Établissements Coquet, podala návrhy na prohlášení neplatnosti těchto (průmyslových) vzorů na základě čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002. Uplatnila dva kusy nádobí, pro něž požadovala ochranu z titulu autorského práva podle francouzských právních předpisů. OHIM [nyní EUIPO] prohlásil zpochybněné (průmyslové) vzory za neplatné.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, připomněl, že čl. 25 odst. 3 nařízení č. 6/2002 a čl. 28 odst. 1 písm. b) bod iii) nařízení č. 2245/2002 vyžadují, aby byla osoba podávající návrh na prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství na základě autorského práva chráněného podle právních předpisů členského státu nositelem tohoto autorského práva a aby EUIPO předložila důkazy prokazující tuto skutečnost.

Otázka, zda je osoba, která podala návrh na prohlášení neplatnosti, nositelem autorského práva ve smyslu tohoto ustanovení, jakož i otázka prokázání tohoto práva u Úřadu nemůže pominout právní předpisy dotyčného členského státu, v projednávané věci francouzské právní předpisy, uplatňované na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti. Použitelné právní předpisy dotyčného členského státu je totiž třeba v tomto rámci zohlednit zejména k vymezení podmínek získání autorského práva k dílu uplatňovanému na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti a provedení důkazů o takovém právu.

- [Rozsudek ze dne 24. září 2019, Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Mopedy\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴⁴

Tribunál v tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše⁴⁵, rozhodl, že se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení, když na základě informací, které měl k dispozici, konstatoval, že model skútru odpovídající staršímu (průmyslovému) vzoru, který je chráněn italským a francouzským autorským právem, není ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru neoprávněně použit pro účely uplatnění čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002.

Tribunál v tomto ohledu uvedl, že podle italského autorského práva nelze seznat, že by byla ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru použita umělecká a tvůrčí podstata tvořená tvarovými znaky vzoru skútru odpovídajícího staršímu (průmyslovému) vzoru. Zpochybněný (průmyslový) vzor se totiž v místech mezi zadní kapotáží a spodkem sedla a mezi spodkem sedla a štítem vyznačuje spíše hranatými liniemi. Jeho zašpičatělý štít znázorňuje spíše než šipku „kravatu“, a to až k blatníku. Pokud jde o karoserii, její tvar u zpochybněného (průmyslového) vzoru není na rozdíl od kapkovitého tvaru karoserie u staršího (průmyslového) vzoru protáhlý.

Podle Tribunálu se kromě toho u zpochybněného (průmyslového) vzoru, pro který jsou charakteristické přímé linie a úhly, neobjevuje ani specifický celkový vzhled a zvláštní „zaoblený tvar ženského rázu ve ‚vintage‘ stylu“, kterými se vyznačuje starší (průmyslový) vzor, takže dojmy, které vyvolává předmětné dílo odpovídající staršímu (průmyslovému) vzoru a zpochybněný (průmyslový) vzor, jsou odlišné.

⁴⁴ Viz rovněž rubrika „I. 8. Užití rozlišovacího označení v pozdějším (průmyslovém) vzoru“.

⁴⁵ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 8. Užití rozlišovacího označení v pozdějším (průmyslovém) vzoru“, s. 36.

II. Práva vyplývající z (průmyslových) vzorů

1. Vlastnictví práva k průmyslovému vzoru

- [Rozsudek ze dne 2. července 2009, FEIA \(C-32/08, EU:C:2009:418\)](#)

Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (dále jen „FEIA“) vypracovala projekt „D'ARTES“, v rámci něhož mohly řemeslné dílny díky návrhu (průmyslového) vzoru vytvořeného odborníkem zhotovit škálu předmětů za účelem jejich uvedení na trh.. Společnost AC&G SA jako organizátorka projektu byla pověřena výběrem návrhářů a tím, aby s nimi uzavřela smlouvy. AC&G SA uzavřela s Cul de Sac Espacivaio Creativo SL (dále jen „Cul de Sac“) ústní smlouvu, která nepodléhala španělskému zákoníku práce a podle níž byla Cul de Sac pověřena tím, aby vytvořila (průmyslový) vzor k nové kolekci výrobků.

Cul de Sac navrhla kolekci nástěnných (kukačkových) hodin, které byly zhotoveny a představeny v rámci projektu D'ARTES. Cul de Sac a Acierta Product & Position SA následně vyrobily a uvedly na trh kolekci kukačkových hodin. FEIA podala proti těmto společnostem žalobu pro porušení práv u Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria (obchodní soud č. 1 v Alicante a č. 1 pro ochranné známky Společenství, Španělsko), přičemž tvrdila, že jí náleží vlastnické právo k nezapsaným (průmyslovým) vzorům Společenství týkajícím se dotčených kukačkových hodin.

Soudní dvůr, jemuž byly položeny předběžné otázky týkající se vlastnictví (průmyslového) vzoru Společenství vyvinutého na objednávku, rozhodl, že čl. 14 odst. 3 nařízení č. 6/2002, podle něhož právo k (průmyslovému) vzoru Společenství má zaměstnavatel, pokud je tento (průmyslový) vzor vyvinut zaměstnancem vykonávajícím pracovní povinnosti nebo na základě příkazů svého zaměstnavatele, pokud se nedohodnou jinak nebo není vnitrostátními právními předpisy stanoveno jinak, se nepoužije na (průmyslový) vzor Společenství vyvinutý na objednávku.

Normotvůrce Společenství měl totiž v úmyslu vymezit zvláštní režim stanovený čl. 14 odst. 3 nařízení prostřednictvím specifického druhu smluvního vztahu, a to vztahu pracovního, což vylučuje použitelnost uvedeného odstavce na ostatní smluvní vztahy, jako je smluvní vztah týkající se (průmyslového) vzoru Společenství vytvořeného na objednávku.

V případě, v němž se jedná o nezapsané (průmyslové) vzory Společenství, jež byly vytvořeny na objednávku, a v němž vnitrostátní zákon nestaví takové (průmyslové) vzory na roveň (průmyslovým) vzorům vyvinutým v rámci pracovního vztahu, musí být čl. 14 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vykládán v tom smyslu, že právo k (průmyslovému) vzoru Společenství náleží původci, nebylo-li smluvně převedeno na jeho právního nástupce.

Možnost, že původce smluvně převede právo k (průmyslovému) vzoru Společenství na svého právního nástupce ve smyslu čl. 14 odst. 1 nařízení, totiž jednak vyplývá ze samotného znění tohoto článku a jednak je v souladu s cíli sledovanými uvedeným nařízením. V tomto ohledu může přizpůsobení ochrany (průmyslových) vzorů Společenství potřebám všech hospodářských odvětví Společenství prostřednictvím smluvního převodu práva k (průmyslovému) vzoru Společenství přispět k zásadnímu účelu efektivního výkonu práv vyplývajících z (průmyslového) vzoru Společenství na celém území Společenství. Ostatně zvýšená ochrana průmyslového

designu podporuje nejen přispění jednotlivých původců k celkové převaze Společenství v této oblasti, ale rovněž podporuje inovaci, vývoj nových výrobků a investice do jejich výroby.

Vnitrostátnímu soudu však přísluší prověřit obsah takové smlouvy a určit v tomto ohledu, zda bylo případně právo k nezapsanému (průmyslovému) vzoru Společenství skutečně původcem na jeho právního nástupce převedeno, přičemž v rámci uvedeného přezkumu použije právní úpravu smluvního práva za účelem určení, kdo v souladu s čl. 14 odst. 1 nařízení právo k nezapsanému (průmyslovému) vzoru Společenství nabyl.

2. Účinky práva k (průmyslovému) vzoru

- [Rozsudek ze dne 16. února 2012, Celaya Emparanza y Galdos International \(C-488/10, EU:C:2012:88\)](#)

Společnost Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství, který je tvořen silničním směrovým sloupkem, přihlášeného u EUIPO dne 26. října 2005. V roce 2007 společnost Proyectos Integrales de Balizamiento SL uvedla na trh silniční směrový sloupek. V roce 2008 získala u EUIPO zápis průmyslového vzoru (Společenství), který je tvořen tímto silničním směrovým sloupkem. Společnost Celaya Emparanza y Galdos Internacional, která měla za to, že uvedený silniční směrový sloupek nevyvolává celkový dojem odlišný od dojmu, který vyvolává její (průmyslový) vzor, podala u Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria (obchodní soud č. 1 v Alicante a č. 1 pro ochranné známky Společenství, Španělsko) žalobu pro porušení práv. Společnost Proyectos Integrales de Balizamiento tvrdila, že dokud nedojde k prohlášení zápisu jejího (průmyslového) vzoru za neplatný, svědčí jí právo na užívání, takže výkon uvedeného práva nemůže být považován za porušení práv.

Soudní dvůr, jemuž byla předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, rozhodl, že čl. 19 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že se ve sporu o porušení výlučného práva vyplývajícího ze zápisu (průmyslového) vzoru Společenství vztahuje právo zakázat třetím osobám užívat uvedený (průmyslový) vzor na jakoukoliv třetí osobu, která užívá (průmyslový) vzor, jenž na informovaného uživatele nepůsobí odlišným celkovým dojmem, včetně třetí osoby, která je majitelem (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného později, bez ohledu na její úmysl a jednání.

Ustanovení nařízení musí být vykládána ve světle zásady přednosti, podle které má (průmyslový) vzor Společenství zapsaný dříve přednost před (průmyslovými) vzory Společenství zapsanými později. Zejména z čl. 4 odst. 1 nařízení vyplývá, že (průmyslový) vzor je chráněn právem k (průmyslovému) vzoru, pokud je nový a má individuální povahu. V případě střetu mezi dvěma zapsanými (průmyslovými) vzory Společenství je přitom vzor, který byl zapsán jako první, považován za (průmyslový) vzor, který splňuje tyto podmínky pro získání ochrany Společenství před (průmyslovým) vzorem, jenž byl zapsán jako druhý. Majiteli (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného později bude moci být poskytnuta ochrana podle nařízení pouze tehdy, když na základě žaloby na neplatnost – či případně v rámci protinávrhu – prokáže nesplnění jedné z uvedených podmínek u dříve zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství.

Na základě řízení o zápisu (průmyslových) vzorů Společenství, upraveného články 45 až 48 nařízení č. 6/2002, EUIPO přezkoumá, zda přihláška splňuje formální náležitosti podání, které

jsou stanoveny tímto nařízením. Pokud přihláška uvedené požadavky splňuje, odpovídá definici (průmyslového) vzoru stanovené v čl. 3 písm. a) nařízení a není v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy, Úřad přihlášku zapíše do rejstříku (průmyslových) vzorů Společenství jako zapsaný (průmyslový) vzor Společenství. Jedná se tudíž o rychlý přezkum mající v zásadě formální povahu, který jak je uvedeno v osmnáctém bodu odůvodnění nařízení, nevyžaduje meritorní přezkum s cílem určit před zápisem, zda (průmyslový) vzor splňuje podmínky pro získání ochrany, a který kromě toho na rozdíl od řízení o zápisu podle nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství, nestanoví fázi umožňující majiteli staršího (průmyslového) vzoru bránit zápisu. Za těchto podmínek může zajistit cíl účinné ochrany zapsaných (průmyslových) vzorů Společenství sledovaný nařízením, jakož i užitečný účinek řízení o porušení práv pouze takový výklad pojmu „třetí osoba“ ve smyslu čl. 19 odst. 1 nařízení, který zahrnuje třetí osobu, která je majitelem (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného později.

- [Rozsudek ze dne 22. června 2016, Thomas Philipps \(C-419/15, EU:C:2016:468\)](#)

Společnost Grüne Welle Vertriebs GmbH byla majitelkou výlučné licence pro Německo k (průmyslovému) vzor Společenství na prací koule. Tato licence nebyla zapsána v rejstříku (průmyslových) vzorů Společenství. Společnost Thomas Philipps GmbH distribuovala reklamní předměty, mezi nimiž byla i prací koule. Vzhledem k tomu, že se společnost Grüne Welle Vertriebs domnívala, že tento výrobek představuje porušení zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, jehož předmětem jsou prací koule, a že byla majitelem tohoto (průmyslového) vzoru zmocněna uplatňovat vlastním jménem všechna práva spojená s tímto (průmyslovým) vzorem, vyzvala společnost Thomas Philipps, aby tento výrobek přestala distribuovat, a podala žalobu na náhradu škody.

Oberlandesgericht Düsseldorf (vrchní zemský soud v Düsseldorfu, Německo), jemuž byl spor předložen, si kladl otázku, zda je společnost Grüne Welle Vertriebs oprávněna podat žalobu, přestože není zapsána v rejstříku jako nabyvatelka licence, a zda může uplatnit náhradu škody, která jí náleží.

Soudní dvůr, jemuž byla předložena žádost o rozhodnutí předběžné otázky, rozhodl, že zaprvé čl. 33 odst. 2 první věta nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že nabyvatel licence může uplatnit nároky vyplývající z porušení práv k zapsanému (průmyslovému) vzoru Společenství, který je předmětem licence, i když tato licence nebyla zapsána do rejstříku (průmyslových) vzorů Společenství. Zadruhé musí být čl. 32 odst. 3 nařízení č. 6/2002 vykládán v tom smyslu, že nabyvatel licence může v rámci řízení ve věci porušení (průmyslového) vzoru Společenství, které podle tohoto ustanovení zahájil, uplatnit náhradu škody, která mu náleží.

Na prvním místě Soudní dvůr nejprve konstatoval, že cílem čl. 33 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 je upravit účinky právních úkonů uvedených v člancích 28, 29 a 32 nařízení vůči třetím stranám, které mají nebo mohou mít práva k zapsanému (průmyslovému) vzoru Společenství.

Dále všechny články uvedené v hlavě III nařízení č. 6/2002, nadepsané „(Průmyslové) vzory Společenství jako předměty vlastnictví“, včetně článku 33 uvedeného nařízení, obsahují pravidla týkající se (průmyslových) vzorů Společenství jako předmětu vlastnictví. Je tomu tak i v případě článků 28, 29 a 32 tohoto nařízení, které se vztahují na úkony, jejichž společným bodem je skutečnost, že jejich cílem nebo důsledkem je zřízení práva k (průmyslovému) vzoru Společenství nebo jeho převod.

Konečně právo nabyvatele licence zahájit řízení ve věci porušení (průmyslového) vzoru Společenství je v čl. 32 odst. 3 první větě nařízení č. 6/2002 podmíněno pouze souhlasem majitele tohoto (průmyslového) vzoru, aniž jsou dotčena ujednání licenční smlouvy.

Kromě toho se podle čl. 32 odst. 5 nařízení č. 6/2002 zápis licence do rejstříku provede na žádost jedné ze stran. Tento článek, stejně jako článek 29 tohoto nařízení, však neobsahuje ustanovení obdobné ustanovení čl. 28 písm. b) uvedeného nařízení, podle něhož „dokud není převod zapsán v rejstříku, nemůže právní nástupce uplatňovat práva vyplývající ze zápisu (průmyslového) vzoru Společenství“.

Článek 28 písm. b) nařízení č. 6/2002 by ostatně postrádal užitečný účinek, kdyby čl. 33 odst. 2 tohoto nařízení měl být vykládán tak, že brání tomu, aby byly vůči všem třetím stranám uplatňovány všechny právní úkony uvedené v článcích 28, 29 a 32 uvedeného nařízení, dokud nejsou zapsány v rejstříku.

Kromě toho je cílem nemožnosti uplatnit vůči třetím stranám právní úkony uvedené v článcích 28, 29 a 32 tohoto nařízení, které nebyly zapsány do rejstříku, chránit toho, kdo má nebo může mít práva k (průmyslovému) vzoru Společenství jako předmětu vlastnictví. Z toho vyplývá, že čl. 33 odst. 2 první věta uvedeného nařízení se nepoužije na takovou situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, kdy majitel licence vytýká třetí straně, že neoprávněným užíváním (průmyslového) vzoru porušila práva vyplývající ze zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství.

Na druhém místě Soudní dvůr uvedl, že odstavce 3 a 4 článku 32 nařízení č. 6/2002 vytvářejí systém procesních prostředků, které má k dispozici nabyvatel licence k (průmyslovému) vzoru Společenství proti tomu, kdo tento (průmyslový) vzor Společenství porušuje. Tato ustanovení umožňují nabyvateli licence buď prostřednictvím žaloby zahájit se souhlasem majitele (průmyslového) vzoru řízení ve věci porušení, nebo v případě výlučné licence zahájit řízení po vyzvání tohoto majitele, pokud sám v přiměřené lhůtě řízení ve věci porušení nezahájí, nebo vstoupit do řízení ve věci porušení zahájeného majitelem (průmyslového) vzoru. Tento poslední prostředek je jediným prostředkem, který má k dispozici majitel nevýlučné licence, který nezískal souhlas majitele (průmyslového) vzoru, aby jednal sám.

Může-li nabyvatel licence uplatnit náhradu škody, která mu náleží, tím, že vstoupí do řízení ve věci porušení, zahájeného majitelem (průmyslového) vzoru Společenství, nebrání nic tomu, aby tak mohl učinit, i pokud sám podá žalobu pro porušení práv se souhlasem majitele (průmyslového) vzoru Společenství, nebo pokud je držitelem výlučné licence, bez tohoto souhlasu, pokud tento majitel po výzvě, aby zahájil řízení, řízení nezahájil.

Systém procesních prostředků, které má k dispozici nabyvatel licence, by kromě toho postrádal soudržnost, kdyby nabyvatel licence mohl vlastní zájmy hájit jen tím, že vstoupí do řízení, které zahájil majitel (průmyslového) vzoru Společenství, zatímco za účelem obrany jejich společných zájmů může zahájit řízení sám prostřednictvím podání žaloby se souhlasem tohoto majitele, nebo v případě výlučné licence dokonce bez tohoto souhlasu.

III. Řízení a soudní spory

1. Přihláška a zápisné řízení – Referenční datum průzkumu

- [*Rozsudek ze dne 16. února 2017, Antrax It v. EUIPO – Vasco Group \(Termosifony pro radiátory\) \(T-828/14 a T-829/14, EU:T:2017:87\)*](#)

Společnost Antrax It Srl byla majitelkou dvou (průmyslových) vzorů Společenství zapsaných u EUIPO, znázorňujících termosifony, na základě nařízení č. 6/2002. Odvolací senát, který z důvodu chybějícího náležitého odůvodnění zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení, jímž bylo vyhověno návrhům na prohlášení neplatnosti společnosti, jejíž nástupkyní je společnost Vasco Group NV, prohlásil zpochybněné (průmyslové) vzory za neplatné z důvodu nedostatku individuální povahy.

Tribunál, u něhož byla proti tomuto prvnímu rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, uvedené rozhodnutí zrušil z důvodu chybějícího odůvodnění otázky saturace v daném oboru⁴⁶. Věci byly tedy vráceny odvolacímu senátu, který zpochybněné (průmyslové) vzory znovu prohlásil za neplatné.

Tribunál, u něho byla proti novým rozhodnutím odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, poskytl upřesnění týkající se data, kdy je třeba zkoumat individuální povahu (průmyslového) vzoru a určit případnou existenci saturace v daném oboru ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002. Žalobkyně tvrdila, že se odvolací senát dopustil chyby, pokud jde o okamžik posuzování saturace v daném oboru, když vycházel ze stavu ke dni vydání napadených rozhodnutí, ačkoli tato saturace měla být posuzována k okamžiku podání přihlášky zpochybněných (průmyslových) vzorů.

V tomto ohledu Tribunál uvedl, že podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002 je třeba posoudit individuální povahu zpochybněného (průmyslového) vzoru a určit případnou existenci saturace v daném oboru ke dni podání přihlášky zpochybněného (průmyslového) vzoru. Rozhodl tedy, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o datum posouzení případné existence saturace v daném oboru. Konstatoval však, že toto nesprávné právní posouzení nemůže vést ke zrušení napadených rozhodnutí.

2. Návrh a řízení o prohlášení neplatnosti

a) Přípustnost návrhu na prohlášení neplatnosti

- [*Rozsudek ze dne 17. května 2018, Basil v. EUIPO – Artex \(Speciální koše pro jízdní kola\) \(T-760/16, EU:T:2018:277\)*](#)

Společnost Basil BV byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství představujícího speciální koše na jízdní kola. Společnost Artex SpA podala u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru z důvodu, že nemá individuální povahu. Společnost Basil tvrdila, že

⁴⁶ Rozsudek ze dne 13. listopadu 2012, [*Antrax It v. OHIM – THC \(Radiátory na topení\)*](#), (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592), prezentovaný v tomto tematickém listu v rubrice „I. 3. d. Individuální povaha – Míra volnosti původce vzoru“, s. 14.

tento návrh na prohlášení neplatnosti je nepřipustný, neboť EUIPO ve starším rozhodnutí již zamítl návrh na prohlášení neplatnosti podaný proti zpochybněnému (průmyslovému) vzoru.

EUIPO měl za to, že návrh na prohlášení neplatnosti je přípustný a prohlásil zpochybněný (průmyslový) vzor za neplatný.

Tribunál, u něhož byla proti rozhodnutí odvolacího senátu podána žaloba, kterou zamítl, pokud jde o otázku přípustnosti návrhu na prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru, v souvislosti s nímž EUIPO již takový návrh ve starším rozhodnutí zamítl, připomněl, že na základě čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 je návrh na prohlášení neplatnosti podaný u EUIPO nepřipustný, pokud bylo soudem pro (průmyslové) vzory Společenství rozhodnuto mezi stejnými účastníky o návrhu týkajícím se stejného předmětu a stejného důvodu a toto rozhodnutí je pravomocné. Rozhodl tudíž, že tato ustanovení, jež se týkají pouze rozhodnutí soudů pro (průmyslové) vzory Společenství, nejsou použitelná na rozhodnutí Úřadu.

Zprvée z ustanovení článku 80 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že soud pro (průmyslové) vzory Společenství je vnitrostátním soudem členského státu. Článek 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 se nepoužije, jestliže ve věci již rozhodl Úřad, ale použije se pouze v případě, že tak učinil vnitrostátní soud členského státu.

Zadruhé ustanovení čl. 86 odst. 5 nařízení č. 6/2002, podle nichž protinávrh na prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství nelze podat, pokud rozhodnutí Úřadu v téže věci, z téhož důvodu a mezi týmiž účastníky již nabylo právní moci, neupravují řízení u Úřadu, a zvláště u jeho odvolacích senátů, ale upravují řízení u soudů pro (průmyslové) vzory Společenství.

Zatřetí je vyloučeno použití čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 *per analogiam* v případech, kdy Úřad o návrhu na prohlášení neplatnosti již rozhodl. Není totiž prokázáno, že by toto ustanovení obsahovalo mezeru neslučitelnou s obecnou právní zásadou, která by mohla být zaplněna použitím *per analogiam*.

b) Předmět návrhu na prohlášení neplatnosti

- [Rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Group Nivelles v. EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žlab\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)⁴⁷

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše⁴⁸, měl Tribunál příležitost upřesnit podmínky pro určení předmětu návrhu na prohlášení neplatnosti.

Odvolací senát EUIPO poté, co konstatoval, že starší (průmyslový) vzor zkoumaný odděleními, která dříve rozhodovala, není obsažen v návrhu na prohlášení neplatnosti, jako starší (průmyslový) vzor zohlednil pouze (průmyslové) vzory, které byly v tomto návrhu uvedeny. Odvolací senát posledně uvedený návrh zamítl z důvodu, že zpochybněný (průmyslový) vzor má individuální povahu, a je tedy *a fortiori* nový.

Tribunál v tomto ohledu připomněl, že starší (průmyslový) vzor musí být identifikován již v okamžiku podání návrhu na prohlášení neplatnosti, neboť tato identifikace vymezuje předmět

⁴⁷ Kasační opravný prostředek podaný proti tomuto rozsudku byl odmítnut usnesením ze dne 16. prosince 2022, [Group Nivelles v. EUIPO \(C-419/22 P, nezveřejněné\)](#).

⁴⁸ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 3. e. Individuální povaha – Celkový dojem“, s. 18.

sporu. Posuzovací pravomoc přiznaná EUIPO za účelem zohlednění skutečností a důkazů, které účastníci včas nepředložili, se může uplatnit pouze na skutečnosti a důkazy, a nikoli na uvedení a vyobrazení starších (průmyslových) vzorů. Zohlednění doplňujících důkazů může sice vést k rozšíření skutkového rámce návrhu na prohlášení neplatnosti tím, že se připojí k jiným důkazům týkajícím se již uplatněných starších (průmyslových) vzorů, nemůže však rozšířit právní rámec tohoto návrhu, neboť rozsah uvedeného návrhu byl s konečnou platností určen ke dni jeho podání prostřednictvím identifikace uplatněného staršího (průmyslového) vzoru. Musí být proto přezkoumány pouze starší (průmyslové) vzory identifikované v návrhu na prohlášení neplatnosti.

c) Rozsah přezkumu návrhu na prohlášení neplatnosti

- [Rozsudek ze dne 10. června 2020, L. Oliva Torras v. EUIPO – Mecánica del Frío \(Zařízení pro spojování vozidel\) \(T-100/19, EU:T:2020:255\)](#)

V tomto rozsudku Tribunál upřesnil rozsah přezkumu prováděného EUIPO v rámci návrhu na prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství na základě čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 a vyjádřil se k rozsahu povinnosti uvést odůvodnění, která EUIPO v tomto ohledu přísluší.

Tribunál zrušil rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO, týkající se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi L. Oliva Torras a Mecánica del Frío, pokud jde o zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující spojovací zařízení k připojení chladicího nebo klimatizačního zařízení k motorovému vozidlu.

Tribunál zaprvé konstatoval, že čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 přiznává oddělením EUIPO v rámci průzkumu návrhu na prohlášení neplatnosti pravomoc k přezkumu dodržování základních podmínek ochrany (průmyslového) vzoru Společenství, které jsou stanoveny v člancích 4 až 9 tohoto nařízení. V tomto ohledu uvedl, že tyto podmínky mají kumulativní povahu, takže nedodržení jedné z nich může samo o sobě způsobit neplatnost dotčeného (průmyslového) vzoru. Kromě toho vyžadují tato ustanovení uplatnění odlišných právních kritérií. V důsledku toho rozhodl, že znění čl. 25 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení musí být s ohledem na jeho kontext a cíle vykládáno v tom smyslu, že nutně nevyžaduje přezkum dodržení všech podmínek stanovených v člancích 4 až 9 tohoto nařízení, ale může v závislosti na skutečnostech, důkazech a argumentech předložených účastníky řízení zahrnovat přezkum dodržení pouze jedné z těchto podmínek nebo části z nich.

Zadruhé Tribunál uvedl, že příslušelo odvolacímu senátu, aby s ohledem na skutkové a právní okolnosti uvedené na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti určil, jaké byly podmínky stanovené v člancích 4 až 9 nařízení č. 6/2002, jejichž nedodržení bylo v projednávané věci uplatňováno a které měl přezkoumat, případně s přihlédnutím k obecně známým skutečnostem a právním otázkám, které účastníci řízení neuvedli, avšak byly nezbytné pro uplatnění relevantních ustanovení. Tribunál dospěl k závěru, že odvolací senát neprávem dovodil, že jelikož byl návrh žalobkyně na prohlášení neplatnosti založen na čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, měla žalobkyně v úmyslu dovolávat se toho, že zpochybněný (průmyslový) vzor nesplnil všechny požadavky stanovené v člancích 5, 6, 8 a 9 uvedeného nařízení.

Zatřetí Tribunál vyhověl výtce žalobkyně, kterou odvolacímu senátu vytýkala, že se nevyjádřil k otázce, zda se zpochybněný (průmyslový) vzor vztahuje k součásti složeného výrobku, která po začlenění do uvedeného výrobku zůstává při obvyklém používání tohoto výrobku viditelná ve smyslu čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002, ačkoli tato otázka byla nastolena ve sdělení ze dne 16. května 2018⁴⁹ a v následujících vyjádřeních účastníků řízení.

Tribunál v tomto ohledu nejprve konstatoval, že závěry odvolacího senátu ohledně použití tohoto článku zjevně nevyplývají z odůvodnění napadeného rozhodnutí ani pro účastníky řízení, ani pro unijní soud. Konkrétně upřesnil, že důvody uplatněné EUIPO poprvé před unijním soudem, vycházející z toho, že žalobkyně nepožadovala použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002, nemohou zhojit nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Dále uvedl, že otázka, zda se čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 použije v projednávané věci, v zásadě může mít zásadní význam v rámci systematiky napadeného rozhodnutí s ohledem na její možný dopad na odůvodnění a výrok tohoto rozhodnutí. Kromě toho podle Tribunálu vyplývá ze znění sdělení ze dne 16. května 2018, že odvolací senát měl v této fázi řízení za to, že tvrzení účastníků řízení a důkazy předložené na podporu těchto tvrzení dokládají, že podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 nebyly splněny.

V tomto ohledu Tribunál dospěl k závěru, že i když odvolací senát nemůže být považován za vázaný sdělením ze dne 16. května 2018, měl nicméně řádně uvést důvody, proč měl za to, že se musí od závěrů tohoto sdělení odchýlit, jelikož toto sdělení i následná vyjádření účastníků řízení byla součástí kontextu, v němž odvolací senát přijal napadené rozhodnutí. Tribunál zejména zdůraznil, že mu nepřísluší, aby nahradil odvolací senát při přezkumu argumentů, skutečností a důkazů předložených žalobkyní, který měl tento senát provést, za účelem určení, zda se ve sporu, který mu byl předložen, jednalo o použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002. S ohledem na vše výše uvedené Tribunál napadené rozhodnutí zrušil. Na základě judikatury „Edwin“ však zamítl návrh žalobkyně na změnu rozhodnutí.

d) Důkazy, které nebyly předloženy včas

- [Rozsudek ze dne 10. listopadu 2021, Sanford v. EUIPO – Avery Zweckform \(Etikety\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)⁵⁰

V tomto rozsudku, jehož skutkový a právní rámec byl popsán výše⁵¹, Tribunál uplatnil v oblasti (průmyslových) vzorů Společenství zásady týkající se přípustnosti opožděně předložených důkazů.

Tribunál v tomto ohledu uvedl, že EUIPO má, pokud jde o přípustnost důkazů předložených opožděně, širokou posuzovací pravomoc, neboť nemusí přihlížet k důkazům, které účastníci řízení včas nepředložili⁵². Tribunál připomněl, že jestliže má EUIPO rozhodovat v rámci řízení o prohlášení neplatnosti, může být zohlednění důkazů předložených opožděně odůvodněné tehdy, jsou-li tyto důkazy relevantní, pokud jde o výsledek návrhu na prohlášení neplatnosti,

⁴⁹ Sdělení zaslané účastníkům řízení odvolacím senátem, v němž bylo uvedeno, že zpochybněný (průmyslový) vzor by měl být prohlášen za neplatný, neboť podmínky stanovené v článku 4 nařízení č. 6/2002 nebyly splněny.

⁵⁰ Viz rovněž rubrika „I. 3. a. Individuální povaha – Kritéria pro posouzení

⁵¹ Pokud jde o skutkový a právní rámec sporu, viz rubrika „I. 3. e. Individuální povaha – Celkový dojem“, s. 18.

⁵² Na základě čl. 63 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

jestliže tomu okolnosti nebrání a tyto důkazy jsou předloženy k doplnění důkazů, které byly předloženy v uvedené lhůtě.

V projednané věci Tribunál uvedl, že odvolací senát náležitě využil svou posuzovací pravomoc. Důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem totiž měly prokázat existenci zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti. Kromě toho tyto důkazy doplňují důkazy již předložené před zrušovací oddělením, které byly považovány za nedostatečné k prokázání zpřístupnění veřejnosti. Tyto důkazy byly tedy relevantní pro vyřešení sporu a mohly platně doplnit již předložené důkazy.

Kromě toho přípustnost dotčených důkazů nenarušila právo žalobkyně být vyslechnuta, jelikož mohla v tomto ohledu předložit vyjádření před odvolacím senátem.

e) Zachování (průmyslového) vzoru ve změněné formě

- [Usnesení ze dne 25. října 2021, 4B Company v. EUIPO – Deenz \[Přívěsek \(bižuterie\)\] \(T-329/20, EU:T:2021:732\)](#)

A byl majitelem (průmyslového) vzoru Společenství představujícího přívěsek ve tvaru srdce, na němž je vyryto slovo „pianegonda“. Společnost 4B Company Srl podala u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru z důvodu, že je v tomto (průmyslovém) vzoru použito starší rozlišovací označení. Tento návrh byl založen na použití její slovní ochranné známky Evropské unie PIANEGONDA zapsané pro výrobky náležející pod šperky.

V rámci řízení o prohlášení neplatnosti A požádal o zachování zpochybněného (průmyslového) vzoru ve změněné formě v souladu s čl. 25 odst. 6 nařízení č. 6/2002, bez vyrytí slova odpovídajícího slovní ochranné známce PIANEGONDA. Společnost 4B Company podala námitky proti zachování (průmyslového) vzoru ve změněné formě z důvodu, že podle jejího názoru odstranění ochranné známky neumožňuje zachovat identitu (průmyslového) vzoru. Tento (průmyslový) vzor byl následně postoupen na společnost Deenz Holding Ltd.

Zrušovací oddělení EUIPO zamítlo návrh na zachování zpochybněného (průmyslového) vzoru ve změněné formě a prohlásilo, že je zpochybněný (průmyslový) vzor v plném rozsahu neplatný. V návaznosti na odvolání podané společností Deenz Holding odvolací senát EUIPO zpochybněný (průmyslový) vzor prohlásil za neplatný v rozsahu, v němž užívá slovní ochrannou známku PIANEGONDA, a návrhu na zachování zpochybněného (průmyslového) vzoru ve změněné formě vyhověl.

Tribunál žalobu podanou osobou podávající návrh na prohlášení neplatnosti odmítl z důvodu, že nemá právní zájem na podání žaloby v souvislosti s návrhem na zachování zápisu zpochybněného (průmyslového) vzoru ve změněné formě, který byl podán v návaznosti na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru.

Zprvu Tribunál nejprve uvedl, že systém zavedený pro zápis (průmyslových) vzorů Společenství je založen na zásadě, podle které jsou všechny přihlášky, které splňují formální podmínky, zapsány do rejstříku (průmyslových) vzorů Společenství. (Průmyslový) vzor Společenství, který byl zapsán, může být prohlášen za neplatný až po podání návrhu na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru, a to na návrh majitele označení, zejména je-li toto starší rozlišovací označení užíváno, jako je v projednávaném případě slovní ochranná známka Evropské unie, jejímž vlastníkem je osoba podávající návrh na prohlášení neplatnosti.

Dále Tribunál poznamenal, že čl. 25 odst. 6 nařízení č. 6/2002 umožňuje zachovat zápis (průmyslového) vzoru Společenství odstraněním prvku stíženého vadou. Tato možnost jako alternativní řešení k prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru jako celku zajišťuje přiměřenost sankce. Účelem zachování zpochybněného (průmyslového) vzoru v rozsahu, v němž je toto zachování podmíněno částečným vzdáním se práva, je totiž ochrana zájmů majitele tohoto (průmyslového) vzoru a zároveň zájmů majitele označení, jehož užívání vedlo k prohlášení neplatnosti.

Tribunál konečně konstatoval, že se zrušovací oddělení vyjádřilo ke dvěma návrhům, a sice k návrhu na prohlášení neplatnosti podanému osobou podávající návrh na prohlášení neplatnosti, kterému bylo v projednávané věci vyhověno, a k návrhu majitele (zpochybněného) průmyslového vzoru, jehož cílem bylo jeho zachování ve změněné formě, který byl zamítnut.

Uvedl, že nelze mít za to, že tato druhá část rozhodnutí je rozhodnutím, ve kterém bylo vyhověno prvnímu návrhu.

Vzhledem k tomu, že odvolací senát vyhověl osobě podávající návrh na prohlášení neplatnosti, její žaloba u Tribunálu jí nemůže přinést žádný prospěch.

Zadruhé Tribunál rozhodl, že osoba podávající návrh na prohlášení neplatnosti se nemůže domáhat zrušení rozhodnutí odvolacího senátu v rozsahu, v němž vyhovělo návrhu na zachování zpochybněného (průmyslového) vzoru ve změněné formě. Připuštění takové možnosti by totiž znamenalo, že by jí bylo umožněno, aby zasáhla do části řízení, která se týká návrhu majitelky zpochybněného (průmyslového) vzoru. Cílem osoby podávající návrh na prohlášení neplatnosti, která uplatnila porušení čl. 25 odst. 6 nařízení č. 6/2002, zatímco její návrh na prohlášení neplatnosti byl založen na čl. 25 odst. 1 písm. e) téhož nařízení, je změnit předmět jejího návrhu na prohlášení neplatnosti, jakož i důvody uplatněné na jeho podporu.

Zatřetí skutečnost, že by si osoba podávající návrh na prohlášení neplatnosti přála, aby byl (průmyslový) vzor prohlášen za neplatný v plném rozsahu, nemůže představovat vzniklý a trvající zájem na zrušení rozhodnutí odvolacího senátu. Tribunál proto dospěl k závěru, že nemá právní zájem na zrušení tohoto rozhodnutí.

3. Žaloby podané unijnímu soudu – Rozsah soudního přezkumu

- [Rozsudek ze dne 18. října 2012, Neuman a Galdeano del Sel v. Baena Grupo \(C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641\)](#)

Společnost Baena Grupo byla majitelkou (průmyslového) vzoru Společenství představujícího sedící postavu. H. Neuman a A. Galdeano del Sel podali u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti tohoto průmyslového vzoru. EUIPO prohlásil (zpochybněný) průmyslový vzor za neplatný z důvodu, že nemá individuální povahu. Tribunál, u něhož byla podána žaloba na neplatnost, rozhodl, že zpochybněný (průmyslový) vzor vyvolává u informovaného uživatele celkový dojem odlišný od celkového dojmu vyvolaného starší ochrannou známkou, a rozhodnutí EUIPO zrušil.

Soudní dvůr, u něhož byl podán kasační opravný prostředek, v němž EUIPO uvedl, že Tribunál překročil meze přezkumu, tento kasační opravný prostředek, jakož i kasační opravné prostředky podané jinými účastníky řízení zamítl a vyjádřil se k rozsahu soudního přezkumu vykonávaného Tribunálem.

Rozhodl, že v rámci žaloby na neplatnost směřující proti rozhodnutí EUIPO může Tribunál provést úplný přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů Úřadu, a v případě potřeby zkoumat, zda tyto senáty provedly správné právní posouzení skutkového stavu sporu nebo zda posouzení skutkových okolností, které byly předloženy zmíněným senátům, není stíženo vadou. Jakmile má totiž Tribunál posoudit legalitu rozhodnutí odvolacího senátu Úřadu, nemůže být vázán nesprávným posouzením skutkového stavu provedeným tímto senátem, neboť zmíněné posouzení je součástí závěrů, jejichž legalita je zpochybňována před Tribunálem.

Tribunál však může Úřadu přiznat – zejména jestliže má posledně uvedený provést vysoce technická hodnocení – určitý prostor pro uvážení a omezit se, pokud jde o rozsah jeho přezkumu týkajícího se rozhodnutí odvolacího senátu v oblasti (průmyslových) vzorů, na přezkum zjevně nesprávného posouzení.

SEZNAM ZKOUMANÝCH ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA A TRIBUNÁLU [ŘAZENÝCH CHRONOLOGICKY]

SOUDNÍ DVŮR:

<i>Rozsudek ze dne 2. července 2009, FEIA (C-32/08, EU:C:2009:418)</i>	s. 35
<i>Rozsudek ze dne 20. října 2011, PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, EU:C:2011:679)</i>	s. 11
<i>Rozsudek ze dne 16. února 2012, Celaya Emparanza y Galdos International (C-488/10, EU:C:2012:88)</i>	s. 36
<i>Rozsudek ze dne 18. října 2012, Neuman a Galdeano del Sel v. Baena Grupo (C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641)</i>	s. 44
<i>Rozsudek ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013)</i>	s. 7
<i>Rozsudek ze dne 22. června 2016, Thomas Philipps (C-419/15, EU:C:2016:468)</i>	s. 37
<i>Rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles (C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720)</i>	s. 4, 6 a 18
<i>Rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Acacia a D'Amato (C-397/16 a C-435/16, EU:C:2017:992)</i>	s. 26
<i>Rozsudek ze dne 8. března 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172)</i>	s. 27
<i>Rozsudek ze dne 5. července 2018, Mast-Jägermeister v. EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534)</i>	s. 3
<i>Rozsudek ze dne 28. října 2021, Ferrari (C-123/20, EU:C:2021:889)</i>	s. 24

TRIBUNÁL:

<i>Rozsudek ze dne 18. března 2010, Grupo Promer Mon Graphic v. OHIM – PepsiCo (Ztvárnění kulatého reklamního nosiče) (T-9/07, EU:T:2010:96)</i>	s. 30
<i>Rozsudek ze dne 12. května 2010, Beifa Group v. OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußler (Psací náčíní) (T-148/08, EU:T:2010:190)</i>	s. 32
<i>Rozsudek ze dne 22. června 2010, Shenzhen Taiden v. OHIM – Bosch Security Systems (Komunikační zařízení) (T-153/08, EU:T:2010:248)</i>	s. 9 a 12

<i>Rozsudek ze dne 14. června 2011, Sphere Time v. OHIM – Punch (Hodinky připevněné k řemínku) (T-68/10, EU:T:2011:269)</i>	s 12, 16 a 23
<i>Rozsudek ze dne 13. listopadu 2012, Antrax It v. OHIM – THC (Radiátory na topení) (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592)</i>	s. 13
<i>Rozsudek ze dne 6. června 2013, Kastenholz v. OHIM – Qwatchme (Hodinkový ciferník) (T-68/11, EU:T:2013:298)</i>	s. 6
<i>Rozsudek ze dne 23. října 2013, Viejo Valle v. OHIM – Établissements Coquet (Šálek a podšálek s rýhami a vypouklý talíř s rýhami) (T-566/11 a T-567/11, EU:T:2013:549)</i>	s. 33
<i>Rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. OHIM – Wenf International Advisers (Vývrtka) (T-337/12, EU:T:2013:601)</i>	s. 8
<i>Rozsudek ze dne 9. září 2014, Biscuits Poult v. OHIM – Banketbakkerij Merba (Sušenka) (T-494/12, EU:T:2014:757)</i>	s. 23
<i>Rozsudek ze dne 3. října 2014, Cezar v. OHIM – Poli-Eco (Vložka) (T-39/13, EU:T:2014:852)</i>	s. 24
<i>Rozsudek ze dne 21. května 2015, Senz Technologies v. OHIM – Impliva (Deštníky) (T-22/13 a T-23/13, EU:T:2015:310)</i>	s. 19
<i>Rozsudek ze dne 10. září 2015, H&M Hennes & Mauritz v. OHIM – Yves Saint Laurent (Kabelky) (T-525/13, EU:T:2015:617)</i>	s. 14
<i>Rozsudek ze dne 16. února 2017, Antrax It v. EUIPO – Vasco Group (Termosifony pro radiátory) (T-828/14 a T-829/14, EU:T:2017:87)</i>	s. 39
<i>Rozsudek ze dne 13. června 2017, Ball Beverage Packaging Europe v. EUIPO – Crown Hellas Can (Plechovky) (T-9/15, EU:T:2017:386)</i>	s. 5
<i>Rozsudek ze dne 27. února 2018, Gramberg v. EUIPO – Mahdavi Sabet (Pouzdro na mobilní telefon) (T-166/15, EU:T:2018:100)</i>	s. 20
<i>Rozsudek ze dne 17. května 2018, Basil v. EUIPO – Artex (Speciální koše pro jízdní kola) (T-760/16, EU:T:2018:277)</i>	s. 39
<i>Rozsudek ze dne 6. června 2019, Rietze v. EUIPO – Volkswagen (Vozidlo VW Caddy) (T-192/18, EU:T:2019:379)</i>	s. 21
<i>Rozsudek ze dne 6. června 2019, Porsche v. EUIPO – Autec (Motorová vozidla) (T-209/18, EU:T:2019:377)</i>	s. 15
<i>Rozsudek ze dne 13. června 2019, Visi/one v. EUIPO – EasyFix (Visačka pro vložení informací o vozidlech) (T-74/18, EU:T:2019:417)</i>	s 13 a 18
<i>Rozsudek ze dne 24. září 2019, Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Mopedy) (T-219/18, EU:T:2019:681)</i>	s 33 a 34
<i>Rozsudek ze dne 10. června 2020, L. Oliva Torras v. EUIPO – Mecánica del Frío (Zařízení pro spojování vozidel) (T-100/19, EU:T:2020:255)</i>	s. 41

<i>Rozsudek ze dne 18. listopadu 2020, Tinnus Enterprises v. EUIPO – Mystic Products a Koopman International (Zařízení pro rozvod tekutin) (T-574/19, EU:T:2020:543)</i>	s. 29
<i>Rozsudek ze dne 21. dubna 2021, Bibita Group v. EUIPO – Benkomers (Lahev na nápoje) (T-326/20, EU:T:2021:208)</i>	s. 31
<i>Rozsudek ze dne 16. června 2021, Davide Groppi v. EUIPO – Viabizzuno (Stolní lampa) (T-187/20, EU:T:2021:363)</i> s 8 a 10	
<i>Rozsudek ze dne 20. října 2021, JMS Sports v. EUIPO – Inter-Vion (Spirálová gumička do vlasů) (T-823/19, EU:T:2021:718)</i>	s. 21
<i>Usnesení ze dne 25. října 2021, 4B Company v. EUIPO – Deenz [Přívěsek (bižuterie)] (T-329/20, EU:T:2021:732)</i>	s. 43
<i>Rozsudek ze dne 10. listopadu 2021, Eternit v. EUIPO – Eternit Österreich (Stavební panel) (T-193/20, EU:T:2021:782)</i>	s. 10
<i>Rozsudek ze dne 10. listopadu 2021, Sanford v. EUIPO – Avery Zweckform (Etikety) (T-443/20, EU:T:2021:767)</i>	s 16 a 42
<i>Rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Group Nivelles v. EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Sprchový odtokový žlab) (T-327/20, EU:T:2022:263)</i>	s 17 a 40